

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 425

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 iunie 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 137 din 13 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților			
		situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	2-5
		Decizia nr. 186 din 3 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	5-8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
	835.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind abrogarea art. 4 din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism	8
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	9-47

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 137**

din 13 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Mircea Moraru în Dosarul nr. 2.551/104/2013 al Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care

constituie obiectul Dosarului nr. 593D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 651D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Marian Pârvu în Dosarul nr. 1.269/116/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că autorul excepției a transmis la dosarul cauzei concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, chiar dacă prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea ordonanței de urgență criticate, în integralitatea sa. În acest sens, arată că acțiunea sa de chemare în judecată a fost irevocabil soluționată în recurs, în temeiul unui cadru legislativ declarat ulterior ca fiind neconstituțional, astfel că, pentru a putea reprezenta motiv de revizuire a hotărârii judecătorești, este necesar ca și în această cauză Curtea să pronunțe o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul cu privire la această cerere, reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu permit pronunțarea a două decizii diferite prin care constată neconstituționalitatea aceluiași text legal. Într-o astfel de situație, decizia Curții prin care s-a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții legale constituie motiv de revizuire și pentru cauzele soluționate definitiv, în cursul cărora a fost invocată aceeași excepție de neconstituționalitate, însă la un moment anterior publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere a Curții Constituționale.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 652D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Adrian Dimu Caramiha și Aurelia Buzatu în Dosarul nr. 20.150/3/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 651D/2013 și nr. 652D/2013 la Dosarul nr. 593D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Acesta solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.551/104/2013 **Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mircea Moraru într-o cauză având ca obiect obligația de a face.**

Prin deciziile civile nr. 3.162 și nr. 3.158, ambele din 2 septembrie 2013, pronunțate în Dosarul nr. 1.269/116/2012, respectiv nr. 20.150/3/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță de**

urgență, excepții ridicate de Marian Pârnu și, respectiv, de Adrian Dimu Caramiha și Aurelia Buzatu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, se arată, în esență, că prevederile ordonanței de urgență criticate, prin care se dispune eşalonarea plăților despăgubirilor (acordate în temeiul legilor nr. 9/1998, nr. 290/2003 și nr. 393/2006) în tranșe, pe o perioadă de 10 ani, contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece acest tratament juridic este nefavorabil, discriminatoriu față de cel de care au beneficiat acele persoane care, în aceeași calitate de persoane îndreptățite la despăgubiri, au încasat deja sumele de bani stabilite cu titlu de despăgubire, într-un termen rezonabil sau chiar în termenul instituit de legile mai sus amintite. Reglementarea, aplicându-se și titlurilor de plată emise și neachitate integral până la data intrării ei în vigoare, este contrară și principiului neretroactivității legii civile, deoarece nu cuprinde norme de procedură, pentru a fi de imediată aplicare, ci norme de drept material, care afectează chiar regimul dreptului.

Autorii excepției apreciază că măsurile instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu se pot justifica prin amenințarea adusă bugetului de stat, dat fiind că România nu se află în niciuna din situațiile de excepție la care fac referire dispozițiile art. 53 din Constituție și că elementele cuprinse în Nota de fundamentare a ordonanței de urgență menționate nu sunt de natură să răspundă condițiilor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, cu atât mai mult cu cât în preambulul ordonanței caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În motivarea excepției se mai arată că prevederile criticate încalcă flagrant dispozițiile constituționale care consacră și garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului, în condițiile în care persoanele îndreptățite la despăgubiri sunt titulare ale unui drept de creanță, care, în accepțiunea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constituie un „bun”, astfel încât acestea pot pretinde că au cel puțin „o speranță legitimă” de a redobândi efectiv dreptul de proprietate. Totodată, se mai susține că dificultățile întâmpinate de autoritățile publice în soluționarea numărului mare de cereri întemeiate pe Legea nr. 9/1998 nu poate reprezenta o cauză de exonerare a obligațiilor acestora, iar depășirea oricărui termen rezonabil în soluționarea unor astfel de cereri duce la însăși negarea dreptului de proprietate.

Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 593D/2013, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 se justifică în condițiile imposibilității asigurării sumelor suplimentare pentru plata tuturor despăgubirilor, fără afectarea echilibrului bugetar, fiind, astfel, necesară o intervenție legislativă rapidă care să asigure un just echilibru între interesele statului și cele ale reclamantilor. Această reglementare nu contestă existența creanței în sensul de „bun” și nu aduce o restrângere a dreptului de proprietate, acesta urmând să fie satisfăcut în totalitate în modalitatea prevăzută, adică prin eşalonarea plăților. Totodată, adoptarea acestei ordonanțe de urgență nu încalcă rolul de unică autoritate legiuitoare a Parlamentului.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia în dosarele

nr. 651D/2013 și nr. 652D/2013, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt constituționale.

În esență, se arată că actul normativ criticat nu afectează dreptul de proprietate în substanța sa, ci instituie o limitare a exercițiului acestui drept, prin stabilirea unor tranșe pentru plata eșalonată a despăgubirilor convenite persoanelor îndreptățite. Aceste prevederi se aplică pentru viitor, în mod unitar, nediscriminatoriu, tuturor titlurilor de plată emise și neachitate integral până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență ce constituie obiectul criticilor de neconstituționalitate, astfel că nu poate fi reținută nici pretinsa contradicție față de principiul egalității și nici față de principiul neretroactivității legii civile.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate normele constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 — *Restrângerea*

exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă. De asemenea, autorii excepției susțin că actul normativ criticat contravine prevederilor art. 6 paragraful 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale.[...]*”, dar și art. 1 din Primul Protocol adițional la aceeași convenție, care prevede că „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional*”, art. 14 din Convenție și art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, referitoare la interzicerea discriminării, precum și jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, în integralitatea sa. În consecință, efectele juridice ale dispozițiilor acestui act normativ au încetat în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, din moment ce în termenul de 45 de zile de la publicarea deciziei menționate în Monitorul Oficial al României, Partea I, legiuitorul nu a intervenit în sensul punerii lor de acord cu decizia Curții.

Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost invocată anterior pronunțării și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 528 din 12 decembrie 2013, astfel că, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și potrivit jurisprudenței Curții, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 urmează să își găsească aplicarea, de la momentul publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, inclusiv în cauza *pendinte* în cadrul căreia s-a ridicat prezenta excepție de neconstituționalitate, întrucât deciziile Curții sunt general obligatorii și produc efecte numai pentru viitor, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție; de asemenea, în temeiul aceleiași norme constituționale, deciziile Curții, prin efectul lor general obligatoriu, se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept și au putere de lucru judecat, care se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta.

Totodată, deși în cauza de față Curtea va pronunța o soluție de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției, se impune precizarea că, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, potrivit art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din anul 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz, dacă litigiul a fost definitiv soluționat în timp ce excepția de neconstituționalitate se afla, spre soluționare, pe rolul Curții Constituționale, deoarece aceasta a fost ridicată anterior publicării Deciziei nr. 528 din 12 decembrie 2013 în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea jurisprudența Curții Constituționale în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, sau Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012). În consecință, soluția procedurală în cauza de față nu împiedică ci, din contră, dă posibilitatea valorificării deciziei de admitere menționate în condițiile arătate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Mircea Moraru în Dosarul nr. 2.551/104/2013 al Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, precum și de Marian Pârvu, respectiv de Adrian Dimu Caramiha și Aurelia Buzatu în dosarele nr. 1.269/116/2012 și, respectiv, nr. 20.150/3/2012 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

* A se vedea opinia separată atașată Deciziei nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 186

din 3 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 439D/2013.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Livi-Daniel Arcer.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Asociația „Composesoratul Lușuri Vălișoara” în Dosarul nr. 1.557/328/2013 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

4. Prin Încheierea din 18 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.557/328/2013, Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.

5. Excepția a fost ridicată de Asociația „Composesoratul Lușuri Vălișoara” într-o cauză având ca obiect „modificări acte constitutive persoane juridice”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate supun dreptul de proprietate unor limitări neconstituționale și îl golesc de conținut prin aceea că interzic membrilor formelor asociative, aflați în devălmășie sau indiviziune, dispoziția juridică asupra terenurilor forestiere obținute în urma procedurilor de reconstituire, această interdicție operând atât în cazul înstrăinării cotelor părți, cât și a terenurilor în materialitatea lor. În opinia autorului excepției, prohibiția impusă de legiuitor nu este justificată de dispozițiile art. 53 din Constituție, dat fiind că „reglementarea legislativă în statul român este în sensul reconstituirii dreptului de proprietate și nu în sensul expropriării membrilor composesori”, iar „finalitatea textelor de lege criticate nu este reconstituirea dreptului de proprietate ci, mai degrabă, exproprierea, dar fără despăgubirile cuvenite”.

7. De asemenea, apreciază că prin reglementarea legală criticată se încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 care consacră nu doar egalitatea cetățenilor în fața legii, ci și faptul că nimeni nu este mai presus de lege, inclusiv statul român. În acest context, arată că prin art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 se creează un tratament preferențial pentru statul român, având în vedere că acesta este, în cele din urmă, dobânditorul dreptului de proprietate asupra imobilelor — terenuri ale asociațiilor, fără o contraprestație.

8. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 este neîntemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul a reglementat în mod deosebit categoria de bunuri ce face obiectul dreptului de proprietate al composesoratelor — subiecte colective de drept, sub condiția exploatării terenurilor forestiere în forme asociative și cu respectarea regimului silvic actual. Instanța consideră că un astfel de drept a fost stabilit în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.”

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, arată că, în cazul suprafețelor forestiere reconstituite formelor asociative de proprietate, regimul special al dreptului de dispoziție juridică se explică, pe de o parte, prin statutul acestor subiecte de drept, iar, pe de altă parte, prin particularitățile regimului juridic al coproprietății în general. Așadar, întrucât situația particulară a acestor bunuri este cea care determină reglementarea specială, nu se poate susține caracterul discriminatoriu al prevederilor de lege criticate.

11. De asemenea, apreciază că este nefondată și critica privind golirea de conținut a dreptului de proprietate câtă vreme membrii formelor asociative pot să le înstrăineze între ei, cu singura condiție ca prin aceste operațiuni să nu se ajungă la dizolvarea formei asociative. Având în vedere că limitarea dreptului de dispoziție juridică vizează menținerea stării de coproprietate pe toată durata existenței bunului, dar și păstrarea formei asociative, ca titular al dreptului de proprietate, Guvernul apreciază că această reglementare respectă toate condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 31 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005.

Prevederile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 28: „(5) *Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor.*

(6) *Membrii formelor asociative aflați în devălmășie sau indiviziune nu pot înstrăina propriile cote-părți unor persoane din afara acestora.*

(7) *Terenurile acestor forme asociative nu pot fi înstrăinate în niciun mod, în întregime sau în parte.*

(8) *În cazul dizolvării formelor asociative proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.”*

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1), (2), (3) și (4) referitor la dreptul de proprietate privată, precum și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare.

17. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 521 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 15 august 2007, sau Decizia nr. 634 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2011, prin care Curtea a reținut că legiuitorul reglementează, în mod deosebit, această categorie de bunuri, ce fac obiectul dreptului de proprietate al composesoratelor — subiecte colective de drept, sub condiția exploatării terenurilor forestiere în forme asociative și cu respectarea regimului silvic. Limitele și conținutul acestui drept au fost stabilite însă în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora „Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.”

18. Față de criticile autorului excepției de constituționalitate, Curtea reține că o formă atipică a proprietății comune pe cote-părți forțate o reprezintă aceea asupra unor bunuri imobile asupra cărora s-a reconstituit dreptul de proprietate în beneficiul unor subiecte colective de drept specifice, și anume composesoratele, obștile de moșneni sau de răzeși ori alte forme asociative ale lor. Această coproprietate perpetuă și forțată este reglementată prin art. 46 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare, art. 26—28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și art. 63 din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punerea în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005. Textele de lege evocate reglementează dreptul foștilor composesori, moșneni sau răzeși, ori al moștenitorilor acestora de a cere reconstituirea dreptului de proprietate asupra unor terenuri cu vegetație forestieră, pășuni, fânețe împădurite, zăvoaie și alte asemenea terenuri, care au avut ca titulari ai dreptului de proprietate composesorate, obști de răzeși, „păduri grănicerești”, „păduri urbariale” și alte forme asociative asimilate acestora.

19. Formelor asociative specifice prevăzute de lege li se va restitui în întregime suprafața pe care au avut-o în proprietate; deși în aceste cazuri se eliberează un singur titlu de proprietate, în care este precizată forma asociativă căreia i-au aparținut terenurile și localitatea în care ele se află, totuși aceste bunuri nu formează obiectul unui drept de proprietate comună devălmășă.

20. Curtea constată că, potrivit art. 28 alin. (5) din Legea nr. 1/2000, suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în „*proprietatea indiviză*” a subiectelor colective cărora li s-a restituit dreptul de proprietate, „*pe toată durata existenței lor*”, deși suprafețele restituite se împart în cote-părți egale între membrii formelor asociative. De altfel, art. 26 alin. (2¹) din aceeași lege dispune că în cazul în care forma asociativă a fost în devălmășie, fără specificarea cotei-părți pentru fiecare asociat deposedat, suprafața ce se restituie se stabilește în cote-părți egale.

21. Curtea reține că, de principiu, proprietatea, în majoritatea cazurilor, este pură și simplă. Sunt situații însă când proprietatea este afectată de modalități și prezintă forme speciale. O astfel de modalitate o reprezintă proprietatea comună, cu cele 3 forme: coproprietatea, indiviziunea și devălmășia.

22. În această situație particulară, a reconstituirii dreptului de proprietate în beneficiul unor subiecte colective de drept specifice, în speță composesoratele, Curtea observă că este vorba despre o formă de proprietate comună, pe cote-părți, forțată și perpetuă. Caracterul forțat al acestui tip de proprietate comună este accentuat și de prevederile art. 28 alin. (5) din Legea nr. 1/2000, care prevede că „*Suprafețele forestiere aflate în proprietate comună, conform naturii acestora, rămân în proprietate indiviză pe toată durata existenței lor*”.

23. Bunurile care formează obiectul acestei proprietăți comune pe cote-părți pot fi divizate în materialitatea lor, însă, spre a li se asigura destinația lor economică de terenuri forestiere, legiuitorul le-a declarat nepartajabile, iar transmiterea cotelor-părți ale formei asociative se poate face numai către alți membri ai acesteia.

24. Mai mult, Curtea reține că existența acestui caz de coproprietate este condiționată de existența formei asociative care administrează bunul comun. Dacă aceasta se dizolvă, bunul comun va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective. [art. 28 alin. (8) din Legea nr. 1/2000].

25. În acest context, Curtea constată că, în cazul terenurilor forestiere restituite, potrivit legii, către persoanele îndreptățite, membre ale formelor asociative (obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare), regimul juridic stabilit imperativ are, în principiu, următoarele particularități:

a) suprafețele forestiere se restituie celor îndreptățiți, în proprietate comună, în cadrul formelor asociative — subiecte colective de drepturi — ce se constituie ca persoane juridice în

temeiul art. 28 din Legea nr. 1/2000, în vederea administrării și exploatării terenurilor cu respectarea regimului silvic, care au scop patrimonial și își desfășoară activitatea cu sprijinul și sub controlul organizațiilor din sistemul silvic;

b) înstrăinarea de către titulari a cotei-părți din proprietate nu se poate face către persoane din afara formei asociative;

c) în cazul în care încetează existența formelor asociative, proprietatea indiviză a acestora va trece în proprietatea publică a consiliilor locale în raza cărora se află terenurile respective.

26. Aceste elemente definesc dreptul de proprietate comună în indiviziune forțată și perpetuă, sub condiția exploatării terenurilor forestiere în forme asociative și cu respectarea regimului silvic impus de reglementările legale în materie, ceea ce determină unitatea indisolubilă între teren și vegetația forestieră care se găsește pe suprafața lui. Limitele și conținutul acestui drept au fost stabilite, însă, în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora: „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*”

27. În jurisprudența sa anterior citată, Curtea a reținut că, în concepția legiuitorului, reconstituirea dreptului de proprietate în cazul suprafețelor forestiere aflate, la data dobândirii lor de către stat, în proprietatea comună a formelor asociative (obști de moșneni în devălmășie, obști răzeșești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare) nu poate fi concepută decât tot în cadrul acelor forme; dreptul de proprietate urmează să aibă configurarea, prerogativele și, în general, regimul juridic avute din epoca respectivă. În aceste condiții, regimul juridic al proprietății privind terenurile forestiere restituite foștilor proprietari, în cadrul formelor asociative menționate, este determinat de legiuitor în mod special, în considerarea particularităților economice și sociale ale formelor de exploatare anterioare trecerii terenurilor în proprietatea statului. Aceste particularități cuprind anumite limitări ale unor prerogative ale dreptului de proprietate, în speță a dreptului de dispoziție, decurgând din faptul că acest drept poartă asupra unei proprietăți aflate într-o perpetuă indiviziune forțată; bunurile respective sunt administrate și exploatare exclusiv în formele asociative prevăzute de lege, corespunzător situației existente în momentul trecerii terenurilor forestiere în proprietatea statului.

28. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 237 din 27 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 8 martie 2000, „*proprietatea comună, sub toate formele pe care sistemul juridic românesc le cunoaște, inclusiv atunci când îmbracă forma «indiviziunii forțate și perpetue [...]»*, nu este o formă de proprietate în carei exercițiu ar fi supus unor îngrădiri. Indiviziunea, ca formă a proprietății comune, are în vedere pluralitatea subiectelor dreptului de proprietate, iar nu conținutul acestuia, și anume prerogativele pe care le conferă. Atunci când există diferențe între formele de proprietate comună ori între acestea și proprietatea exclusivă, în ceea ce privește exercitarea unora dintre atributele dreptului de proprietate, aceste diferențe corespund particularităților regimului juridic al acelei forme de proprietate, neputând fi considerate ca îngrădiri ale exercițiului dreptului de proprietate, în sensul la care se referă art. 53 din Constituție. [...] Regimul juridic al coproprietății forțate nu are, așadar, nicio legătură cu restrângerea exercițiului unor drepturi, la care se referă art. 53 din Constituție.”

29. În contextul celor expuse mai sus, Curtea apreciază că este neîntemeiată critica autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia „*finalitatea textelor de lege criticate nu este reconstituirea dreptului de proprietate ci, mai degrabă, exproprierea, dar fără despăgubirile cuvenite*”. Având în vedere că dreptul asupra terenurilor la care se referă reglementarea legală criticată este condiționat de existența formelor asociative, încetarea acestora nu poate avea alt efect decât acela prevăzut de lege, respectiv trecerea în proprietatea publică a consiliilor locale.

30. De asemenea, Curtea consideră că nu este întemeiată nici critica potrivit căreia prin art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 se creează un tratament preferențial pentru statul român, determinat de faptul că, drept urmare a dizolvării formelor asociative, dobânditorul final al proprietății indivize a

acestor forme asociative devine statul. Având în vedere că situația particulară a acestor bunuri este cea care determină reglementarea specială, Curtea apreciază că nu se poate reține caracterul discriminatoriu al prevederilor de lege criticate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația „Composesoratul Lușuri Vălișoara” în Dosarul nr. 1.557/328/2013 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și constată că prevederile art. 28 alin. (5), (6), (7) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind abrogarea art. 4 din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism

În conformitate cu prevederile art. 57 și 61 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.

Art. I. — Articolul 4 din Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.701/2010 pentru aprobarea Metodologiei de informare și consultare a publicului cu privire la elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului

și de urbanism, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 19 ianuarie 2011, se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 30 mai 2014.
Nr. 835.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Domeniul de reglementare

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește categoriile de arme și muniții, precum și condițiile în care deținerea, portul, folosirea și operațiunile cu aceste arme și muniții sunt permise pe teritoriul României.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică operațiunilor cu arme și muniții efectuate de către instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, siguranței naționale și ordinii publice.

Definiții

Art. 2. — În sensul prezentei legi, definițiile și categoriile armelor, munițiilor, persoanelor și documentelor sunt:

I. Definiții generale

1. *arma* — orice obiect sau dispozitiv a cărui funcționare determină aruncarea unuia sau mai multor proiectile, substanțe explozive, aprinse sau luminoase, amestecuri incendiare ori împrăștierea de gaze nocive, iritante sau de neutralizare, în măsura în care se regăsește în una dintre categoriile prevăzute în anexă;

2. *arma de foc* — orice armă portabilă cu țevă care poate arunca, este concepută să arunce sau poate fi transformată să arunce alice, un glonț ori un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie; se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a arunca o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă are aspectul unei arme de foc și, ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționat, poate fi transformat în acest scop; în înțelesul prezentei legi, nu sunt incluse în definiția armelor de foc armele prevăzute în categoriile D și E din anexă;

3. *piesa* — orice element sau element de înlocuire special conceput pentru o armă de foc, care este esențial pentru funcționarea acesteia, inclusiv o țevă, o fremă ori un recuperator de gaze, manșonul mobil sau butoișul, cuiul perculator ori închizătorul și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă;

4. *componentă esențială* — mecanismul de închidere, camera cartușului și/sau țeava armelor de foc, care, în calitate de obiecte separate și în măsura în care sunt funcționale, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau pentru care sunt concepute să se monteze;

5. *muniția* — ansamblu format din tub cartuș, încărcătură de azvârlire, capsă de aprindere și, după caz, proiectil;

6. *operațiuni cu arme, piese și muniții* — producerea, confecționarea, asamblarea, intermedierea, modificarea, prelucrarea, repararea, experimentarea, vânzarea, cumpărarea, închirierea, schimbul, donația, comodatul, sponsorizarea, importul, exportul, transportul, tranzitul, transferul, transbordarea, depozitarea, casarea și distrugerea armelor de foc, a pieselor și a munițiilor pentru acestea;

7. *uz de armă* — executarea tragerii cu o armă;

8. *urmărire* — urmărirea sistematică a armelor de foc și, atunci când este posibil, a pieselor și a muniției pentru acestea, de la fabricant până la cumpărător, pentru a sprijini autoritățile competente în procesul de detectare, investigare și analizare a fabricării ilicite și a traficului ilicit.

II. Categoriile de arme și muniții

1. *arme și muniții interzise* — armele și munițiile prevăzute în categoria A din anexă, a căror procurare, deținere, port și folosire sunt interzise persoanelor fizice și juridice, cu excepția instituțiilor publice care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, a unităților aflate în subordonarea sau coordonarea acestora, înființate prin acte normative, precum și a companiilor naționale și societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite prin acte normative în vederea producerii acestui tip de armament și muniție;

2. *arme și muniții letale* — arme și muniții prin a căror utilizare se poate cauza moartea ori rănirea gravă a persoanelor și care sunt prevăzute în categoria B din anexă;

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 295/2004 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 17 noiembrie 2011 și a mai fost modificată prin Legea nr. 288/2011 pentru modificarea art. 14 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 16 decembrie 2011.

3. *arme și muniții neletale* — armele și munițiile destinate pentru un scop utilitar sau pentru agrement ori autoapărare, confecționate astfel încât, prin utilizarea lor, să nu se cauzeze moartea persoanelor; sunt asimilate acestei categorii și armele vechi.

III. Clasificarea armelor din punct de vedere al destinației

1. *arme militare* — arme destinate uzului militar;

2. *arme de apărare și pază* — arme de foc scurte, recunoscute în condițiile prevăzute de lege, destinate să asigure apărarea vieții, integrității și libertății persoanelor fizice, precum și a bunurilor aparținând persoanelor fizice sau juridice;

3. *arme de autoapărare* — arme neletale scurte, special confecționate pentru a împrăștia gaze nocive, iritante, de neutralizare și proiectile din cauciuc, în scop de autoapărare;

4. *arme de tir* — arme destinate practicării tirului sportiv, recunoscute în condițiile prevăzute de lege;

5. *arme de vânătoare* — arme destinate practicării vânătorii, cu una sau mai multe țevi, care folosesc muniție cu glonț sau/și cu alice, recunoscute în condițiile prevăzute de lege;

6. *arme utilitare* — arme destinate să asigure desfășurarea corespunzătoare a unor activități din domeniile cinematografic, teatral, artistic, sportiv, cultural, industrial, agricol, piscicol, medico-veterinar, al protecției mediului și protecției împotriva dăunătorilor, precum și desfășurarea de către societățile specializate de pază și protecție a activităților de pază a obiectivelor, bunurilor, valorilor și a transporturilor de bunuri și valori, respectiv a activităților de protecție a persoanelor;

7. *arme și dispozitive de agrement* — arme și dispozitive neletale, construite pe principii asemănătoare armelor care nu folosesc muniții, ce aruncă proiectile nemetalice și sunt destinate a fi folosite atât în scop recreativ, cât și în cadrul competițiilor sportive; sunt incluse în această categorie și arcurile;

8. *replici de arme tip airsoft* — replici după arme și dispozitive militare reale, la scară 1/1, cu mecanism electric, mecanic sau pe bază de gaz neiritant, construite pe principii asemănătoare armelor, care nu folosesc muniții, ce aruncă proiectile nemetalice;

9. *dispozitive paintball* — dispozitive neletale cu mecanism pe bază de gaz sau mecanic, care aruncă proiectile sferice nemetalice umplute cu vopsea;

10. *arme de asomare* — arme utilitare, folosite pentru imobilizarea animalelor, prin supunerea acestora la un șoc mecanic, în scopul sacrificării ulterioare;

11. *arme cu destinație industrială* — arme de foc utilitare, semiautomate, destinate unui scop industrial de uz civil și care au aparența unei arme de foc automate;

12. *arme cu tranchilizante* — arme utilitare destinate imobilizării animalelor prin injectarea de substanțe tranchilizante;

13. *arme de panoplie* — arme de foc devenite nefuncționale ca urmare a dezactivării lor sau datorită gradului avansat de deteriorare, atestate de către un armurier autorizat în condițiile legii;

14. *arme de colecție* — armele destinate a fi piese de muzeu, precum și armele, aflate sau nu în stare de funcționare, care constituie rarități sau care au valoare istorică, artistică, științifică ori documentară;

15. *arme vechi* — arme letale produse până în anul 1899 inclusiv sau reproduceri ale acestora, destinate să fie păstrate în colecții;

16. *arme de recuzită* — arme special confecționate, fabricate sau devenite inofensive ca urmare a modificării lor de către un armurier autorizat, necesare activității instituțiilor specializate în domeniul artistic.

IV. Clasificarea armelor din punct de vedere constructiv

1. *arme cu aer comprimat sau gaze sub presiune* — arme care, pentru aruncarea proiectilului, folosesc forța de expansiune a aerului comprimat sau a gazelor sub presiune aflate într-o butelie-recipient;

2. *arme de foc scurte* — arme de foc a căror țevă nu depășește 30 cm sau a căror lungime totală nu depășește 60 cm;

3. *arme de foc lungi* — arme de foc a căror lungime a țevii sau lungime totală depășește dimensiunile armelor de foc scurte;

4. *arme de foc automate* — arme de foc care, după fiecare cartuș tras, se reîncarcă automat și trag o serie de mai multe cartușe prin apăsarea continuă pe trăgaci;

5. *arme de foc semiautomate* — arme de foc care, după fiecare cartuș tras, se reîncarcă automat, dar nu pot trage o serie de mai multe cartușe prin apăsarea continuă pe trăgaci;

6. *arme de foc cu repetiție* — arme de foc care, după fiecare foc tras, se reîncarcă manual, prin introducerea pe țevă a unui cartuș preluat din încărcător prin intermediul unui mecanism;

7. *arme de foc cu o singură lovitură* — armă de foc fără încărcător, care este încărcată după fiecare tragere prin introducerea manuală a cartușului în camera de încărcare sau într-un lăcaș special prevăzut la intrarea în țevă;

8. *arme albe cu lamă* — armă care îndeplinește următoarele criterii:

a) lama este fie solidară cu mânerul, fie echipată cu un sistem ce îi permite să facă corp comun cu mânerul său;

b) are tăiș dublu pe toată lungimea sa;

c) lungimea este mai mare de 15 cm;

d) lățimea este mai mare sau egală cu 0,4 cm;

e) are un mâner prevăzut cu gardă.

V. Categoriile de persoane

1. *vânător* — persoana fizică care a obținut calitatea de vânător și practică vânătoarea, în condițiile Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare;

2. *colecționar de arme* — persoana care deține ori intenționează să dețină arme în colecție și care a dobândit, în condițiile legii, un atestat de colecționar;

3. *federațiile sportive naționale de specialitate* — structuri sportive de interes național, constituite, în condițiile legii, prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport, care pentru desfășurarea probelor sportive, conform statutului lor, folosesc arme cu destinația tir;

4. *sportivi de tir* — sportivii legitimați la cluburi sportive care au dobândit certificat de identitate sportivă, eliberat de Ministerul Tineretului și Sportului, și sunt afiliate la federațiile sportive naționale de specialitate;

5. *sportiv de tir categoria I* — sportivul care îndeplinește în fiecare an baremele cifrice stabilite și aprobate de federațiile sportive de specialitate;

6. *antrenor de tir* — persoana care a absolvit cursurile școlii de antrenori și certifică acest fapt prin diplomă sau carnet de antrenor;

7. *instructor în poligonul de tragere* — persoana care desfășoară activități de instruire, îndrumare și supraveghere a tragerilor efectuate în poligoanele autorizate și care a dobândit, în condițiile legii, un atestat de instructor în poligonul de tragere;

8. *armurier* — orice persoană fizică sau juridică autorizată, în condițiile prezentei legi, să desfășoare una ori mai multe operațiuni cu arme, piese și muniții;

9. *intermediar* — orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, autorizată, în condițiile prezentei legi, a cărei activitate constă, integral ori parțial, în achiziționarea, comercializarea sau realizarea de transferuri de arme;

10. *rezident al unui stat membru* — cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul unui stat membru, precum și titularul unui document care atestă dreptul de rezidență al acestuia pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

VI. Tipuri de documente

1. *permis de armă* — documentul emis, în condițiile legii, de autoritatea competentă, prin care o persoană fizică dovedește dreptul de a deține și, după caz, de a purta și folosi arme letale sau arme neletale supuse autorizării, ale căror tip, marcă, serie și calibrul sunt înscrise în acest document, precum și muniția aferentă;

2. *pașaport european pentru arme de foc* — documentul emis la cerere, în condițiile legii, de autoritatea competentă, care conferă titularului dreptul de a circula pe teritoriile statelor membre ale Uniunii Europene împreună cu armele înscrise în acest document, numai în măsura în care deținerea, portul și folosirea acestor arme este permisă în statul în care urmează să călătorească sau, după caz, dacă este autorizat de autoritățile competente ale aceluia stat să introducă pe teritoriul său armele respective;

3. *certificat de deținător* — documentul emis, în condițiile legii, de autoritatea competentă, prin care se dovedește faptul că titularul acestuia a îndeplinit procedura legală de înregistrare a armelor neletale la această autoritate, cu excepția armelor neletale supuse autorizării;

4. *ordin de serviciu* — documentul eliberat de persoana juridică autorizată să dețină și să folosească arme, prin care se acordă persoanei angajate pe bază de contract de muncă, precum și studenților de la instituțiile de învățământ superior cu profil cinegetic dreptul de a purta și folosi arma și muniția corespunzătoare, înscrise în acest document, în timpul și pentru executarea sarcinilor de serviciu;

5. *permis de transfer al armelor* — document eliberat de autoritățile române competente, prin care se permite efectuarea unei operațiuni de transfer de arme și muniții de pe teritoriul României către un stat membru al Uniunii Europene;

6. *autorizație de transfer fără acord prealabil* — documentul eliberat de autoritățile competente române ori ale unui stat membru al Uniunii Europene de expediție, prin care se permite unui armurier sau intermediar să efectueze, pentru o anumită perioadă de timp, operațiuni de transfer al armelor, pieselor și munițiilor către un armurier sau intermediar stabilit într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în care nu este necesar un acord prealabil al autorităților competente pentru fiecare operațiune sau, după caz, pentru tipurile de arme care fac obiectul transferului;

7. *acord prealabil* — documentul eliberat de autoritățile competente române, prin care se permite efectuarea unei operațiuni de transfer al armelor și munițiilor pe teritoriul României, ori de către statul membru al Uniunii Europene de destinație, prin care se permite efectuarea unei operațiuni de transfer al armelor, pieselor și munițiilor pe teritoriul său;

8. *aviz de import/export* — documentul eliberat de autoritățile române competente, prin care se permite efectuarea unei operațiuni de transfer al armelor, pieselor și munițiilor pe/de pe teritoriul României dintr-un/către un stat care nu este membru al Uniunii Europene.

Art. 3. — Poliția Română este autoritatea competentă care exercită controlul privind deținerea, portul și folosirea armelor, pieselor și munițiilor, precum și cu privire la operațiunile cu arme și muniții, în condițiile prezentei legi.

Art. 4. — (1) Armele din categoria A din anexă pot fi deținute și folosite numai de către instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

(2) Armele letale din categoria B din anexă pot fi deținute sau, după caz, purtate și folosite de persoanele fizice numai în baza permisului de armă, iar de către persoanele juridice pot fi deținute și folosite numai în baza autorizației eliberate în condițiile prezentei legi.

(3) Armele neletale din categoriile C și D din anexă pot fi deținute și, după caz, purtate și folosite de persoane fizice sau juridice, cu condiția îndeplinirii procedurilor de înregistrare ori autorizare a acestora, după caz, la/de către autoritățile competente, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(4) Armele și dispozitivele neletale din categoria E din anexă pot fi deținute și, după caz, purtate și folosite de către persoanele fizice și juridice, fără îndeplinirea procedurilor de înregistrare sau autorizare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Forma și conținutul documentelor emise în temeiul prezentei legi se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) Evidența posesorilor de arme din categoriile B, C și D din anexă, a armelor deținute de aceștia, precum și a documentelor prin care se acordă dreptul de a le deține, purta și folosi se ține de către inspectoratele județene de poliție și de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, care au eliberat aceste documente.

Art. 5. — (1) Regimul deținerii, portului, utilizării și operațiunilor cu arme și dispozitive militare se stabilește prin legi speciale.

(2) Este interzisă procurarea, deținerea, portul, utilizarea, importul, exportul și comercializarea de către persoane fizice sau juridice, cu excepția instituțiilor publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, a următoarelor sisteme și dispozitive destinate armelor:

a) sisteme de ochire care funcționează pe principiul laser;

b) sisteme de ochire pe timp de noapte;

c) dispozitive destinate sau adaptate diminuării zgomotului cauzat prin arderea unei încărcături.

Art. 6. — (1) Orice persoană fizică sau juridică ce îndeplinește condițiile prevăzute de lege are dreptul să dețină la domiciliul, reședința, sediul sau punctul de lucru arme și muniții.

(2) Persoanele fizice și juridice care au dreptul să dețină, să poarte, să folosească sau, după caz, să desfășoare operațiuni cu arme din categoriile B, C și D din anexă, piese și muniții corespunzătoare sunt obligate să permită controlul armelor, pieselor și munițiilor deținute, la solicitarea organelor de poliție, și să asigure securitatea acestora. Condițiile de asigurare a securității acestor arme se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Autoritatea competentă

Aspecte generale privind regimul armelor

Regimul armelor militare și al unor dispozitive destinate armelor letale

Condiții generale privind deținerea armelor

(3) Armele pentru care s-a acordat doar dreptul de deținere pot fi transferate de proprietarul lor în alt spațiu decât cel menționat în documente numai cu acordul scris al poliției, în conformitate cu procedura care va fi reglementată prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Principalele obligații ale deținătorilor armelor

Art. 7. — (1) Deținătorii armelor letale sau neletale sunt obligați să anunțe de îndată, dar nu mai târziu de 24 de ore, cel mai apropiat organ de poliție despre dispariția, pierderea sau furtul acestor arme.

(2) Este interzisă înstrăinarea de către titular a autorizației de procurare a armei, a certificatului de deținător și a permisului de armă, cu excepția situației în care documentul este depus la organul de poliție competent.

Regimul juridic al armelor deținute ilegal sau al căror deținător nu este cunoscut ori a decedat

Art. 8. — (1) Persoana care ia cunoștință despre existența unei arme militare, a unei arme letale, a unei arme neletale ori a munițiilor deținute ilegal, pierdute sau abandonate este obligată să anunțe de îndată cel mai apropiat organ de poliție.

(2) Persoana care găsește o armă militară, o armă letală, o armă neletală ori muniții este obligată să le predea sau să anunțe de îndată cel mai apropiat organ de poliție.

(3) Rudele sau persoanele care locuiesc împreună cu o persoană ce deține în mod legal arme ori muniții au obligația ca, în cazul în care deținătorul a decedat sau este declarat dispărut, să anunțe cea mai apropiată unitate de poliție și să depună armele și munițiile respective la cel mai apropiat armurier, în termen de 15 zile de la data decesului ori, după caz, a rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de declarare a dispariției.

CAPITOLUL II

Procurarea, înstrăinarea, deținerea, portul și folosirea armelor și munițiilor de către persoanele fizice

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Dreptul de procurare, deținere, port și folosire a armelor și muniției

Art. 9. — Persoanele fizice care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pot procura, deține, purta și folosi arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare acestora.

Condiții generale privind exercitarea dreptului de procurare, respectiv deținere, port și folosire a armelor

Art. 10. — (1) Dreptul de procurare, de deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor letale se dobândește de la data emiterii de către autoritățile competente a autorizației de procurare a armei sau, după caz, a permisului de armă.

(2) Dreptul de procurare, de deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se dobândește de la data emiterii de către autoritățile competente a autorizației de procurare a armei și, după caz, a permisului de armă.

(3) Armele neletale supuse notificării prealabile pot fi deținute, purtate și folosite numai după ce acestea au fost înregistrate la autoritățile competente, în condițiile prezentei legi.

Documente care atestă dreptul de procurare, respectiv deținere, port și folosire a armelor

Art. 11. — (1) Autorizația de procurare a armei, permisul de armă, atestatul de colecționar, autorizația temporară de transport și folosire a armei, certificatul de deținător și pașaportul european pentru arme de foc se eliberează de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială își are domiciliul sau reședința solicitantul, precum și de către Inspectoratul General al Poliției Române.

(2) Condițiile, precum și procedura de eliberare a atestatului de colecționar se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Obligații generale ale titularului autorizației de procurare a armelor sau al permisului de armă

Art. 12. — Titularul autorizației de procurare a armelor sau, după caz, al permisului de armă este obligat să anunțe organul de poliție competent teritorial, în termen de 10 zile de la data când s-a ivit unul dintre următoarele evenimente:

a) au intervenit orice fel de schimbări care necesită modificarea unor mențiuni corespunzătoare din conținutul documentului;

b) au fost folosite în întregime spațiile destinate vizelor și mențiunilor din permisul de armă.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții cu privire la procurarea și înstrăinarea armelor letale, precum și a muniției aferente de către persoanele fizice de cetățenie română**Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale**

Art. 13. — (1) Persoanele fizice de cetățenie română cu domiciliul sau reședința în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate, la cerere, să procure arme letale.

(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarilor, magistraților, diplomaților, militarii și poliștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor;

b) persoanele prevăzute de lege, care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice, pe perioada în care au această calitate, cu excepția personalului de pază din cadrul societăților specializate de pază;

c) persoanele incluse în programe de protecție a martorilor, pe perioada în care au această calitate.

(3) Vânătorii pot procura arme de vânătoare, precum și arme de tir, numai din categoria armelor lungi.

(4) Sportivii de tir categoria I ori membri ai loturilor naționale sau olimpice, pe perioada cât sunt în activitate, precum și antrenorii și instructorii în poligonul de tragere pot procura numai arme de tir, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor.

(5) Colecționarii de arme pot procura numai arme de colecție, cu excepția celor prevăzute în categoria B pct. 7 din anexă, proiectate după anul 1945, în condițiile stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Condiții de acordare a autorizației de procurare a armelor letale

Art. 14. — (1) Autorizația de procurare a armelor letale se acordă persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au împlinit vârsta de 18 ani;

b) dețin calitatea impusă de lege, atestată prin prezentarea unor documente stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, în funcție de destinația armelor;

c) nu au fost condamnate, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de un an, pentru infracțiuni comise cu intenție ori pentru infracțiuni prevăzute de prezenta lege;

d) nu sunt inculpate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție;

e) sunt apte din punct de vedere psihologic și medical pentru a deține și folosi arme și muniții;

f) nu prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor, conform datelor și informațiilor existente la organele competente;

g) au absolvit un curs de instruire teoretică și practică, organizat de o persoană juridică autorizată pentru această activitate, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

h) nu le-a fost anulat în ultimii 2 ani dreptul de procurare, deținere sau, după caz, port și folosire a armelor letale ori a armelor neletale supuse autorizării, cu excepția situațiilor în care măsura anulării s-a dispus ca urmare a pierderii calității prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5);

i) nu au pierdut sau nu le-au fost sustrate în ultimii 5 ani arme letale sau arme neletale supuse autorizării, din motive imputabile lor, procurate în condițiile prezentei legi.

(2) Cererea de eliberare a autorizației de procurare a armelor se depune de către solicitant la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București sau la inspectoratul județean de poliție în a cărui rază teritorială își are domiciliul ori reședința. Cererea se soluționează în termen de maximum 45 de zile, în cazul primei autorizări, și în termen de maximum 30 de zile, în cazul autorizărilor ulterioare.

(3) Dacă autoritatea competentă cu soluționarea cererii constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), solicitantului i se refuză autorizarea de procurare a armei și i se comunică, în scris, în termenul prevăzut la alin. (2), soluția adoptată, precum și motivele care au stat la baza acesteia.

(4) Soluția prevăzută la alin. (3) este supusă controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și poate fi atacată în termen de 15 zile de la data la care a fost adusă la cunoștința solicitantului.

Cantitatea de arme pentru care se poate acorda autorizația de procurare

Art. 15. — (1) Persoanele prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5), care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate să procure arme, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 23 în ceea ce privește scopul pentru care solicită autorizarea, după cum urmează:

a) cel mult două arme de apărare și pază;

b) un număr nelimitat de arme, dintre cele prevăzute la art. 13 alin. (3)—(5), din România și cel mult câte două arme din afara teritoriului României, pentru fiecare călătorie a solicitantului.

(2) Persoanele prevăzute la art. 13 alin. (3) — (5) pot procura din afara teritoriului României arme corespunzătoare categoriei din care fac parte, într-o cantitate mai mare decât cea prevăzută la alin. (1) lit. b), numai prin intermediul armurierilor și intermediarilor autorizați să comercializeze arme.

Valabilitatea autorizației de procurare a armelor

Art. 16. — (1) Autorizația de procurare a armelor se eliberează cu o valabilitate de 90 de zile, care poate fi prelungită de către autoritatea care a emis-o, pentru motive temeinice, pentru o nouă perioadă de până la 90 de zile.

(2) Dacă titularul autorizației de procurare a armelor nu a procurat armele la sfârșitul celor două perioade de câte 90 de zile, prevăzute la alin. (1), poate solicita, în scris, acordarea unei noi autorizații de procurare a armelor, fără a mai fi necesar să facă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a), g) și i).

Condițiile exercitării dreptului conferit prin autorizația de procurare a armelor

Art. 17. — (1) Titularul autorizației de procurare a armelor poate procura, în termenul de valabilitate a acesteia, tipul de armă și cantitatea de muniție înscrise în document de la orice armurier și intermediar autorizat să comercializeze în România arme, precum și de la orice persoană autorizată din afara teritoriului României, care comercializează în condițiile legii din țara în care se află arme din această categorie.

(2) Procurarea armelor prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5) se poate realiza prin cumpărare, donație, moștenire, sponsorizare, închiriere sau comodat.

(3) Armele deținute de persoanele fizice pot fi închiriate sau date în comodat numai prin intermediul unui armurier.

(4) Cumpărarea armelor de la altă persoană fizică sau juridică se poate face numai prin intermediul unui armurier ori intermediar dintre cei prevăzuți la alin. (1).

(5) Modalitatea de procurare de către persoanele fizice a armelor letale și a armelor neletale supuse autorizării, precum și a muniției corespunzătoare acestora prin mijloace de comunicare la distanță se stabilește în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Pierderea dreptului de procurare a armelor

Art. 18. — Dreptul de procurare a armelor se pierde, iar autorizația de procurare a armelor se retrage de către organul care a eliberat-o dacă titularul nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b)—f) și i).

Procedura de acordare a autorizației de procurare a armelor

Art. 19. — Procedura de acordare a autorizației de procurare a armelor se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Modalități specifice de procurare a armelor în cazul unor categorii speciale de persoane

Art. 20. — (1) Persoanele prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a) și b) pot procura arme de apărare și pază și de la instituțiile în care sunt încadrate ori, după caz, le pot primi în dar sau ca recompensă, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului instituției respective.

(2) Persoanele incluse într-un program de protecție a martorilor pot procura arme de apărare și pază numai prin intermediul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 14 alin. (1).

Vânzarea armelor letale

Art. 21. — Persoanele care dețin arme letale procurate în condițiile prezentei legi le pot vinde numai prin intermediul armurierilor sau intermediarilor autorizați să comercializeze astfel de arme.

SECȚIUNEA a 3-a**Condiții cu privire la deținerea, portul și utilizarea armelor letale, precum și a muniției aferente de către persoanele fizice de cetățenie română****1. Dispoziții generale****Solicitarea acordării permisului de armă și a înscrierii armei în permisul de armă**

Art. 22. — (1) Persoana care a procurat, în condițiile legii, arme letale are obligația ca, în termen de 3 zile lucrătoare de la data procurării, să se prezinte la organul de poliție care a eliberat autorizația de procurare, în vederea solicitării acordării permisului de armă sau, după caz, pentru înscrierea armei în permisul de armă al cărui titular este deținătorul.

(2) În cazul în care arma a fost procurată din afara teritoriului României, termenul prevăzut la alin. (1) este de maximum 15 zile lucrătoare de la data achiziției, dovedită prin actul de proveniență.

(3) Deținătorul armei are obligația să prezinte la solicitarea organului de poliție competent fiecare armă cu țeava ghintuită, împreună cu câte 5 cartușe corespunzătoare calibrului fiecărei arme, în vederea înregistrării proiectilului și a tubului-martor în evidențele operative ale Inspectoratului General al Poliției Române. Procedura operațiunii de înregistrare a proiectilului și a tubului-martor se stabilește în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Acordarea dreptului de deținere sau, după caz, de port și folosire a armei

Art. 23. — (1) În funcție de scopul pentru care a solicitat autorizarea procurării armei, autoritățile competente pot acorda solicitantului dreptul de deținere sau, după caz, de port sau folosire a armei procurate, făcând mențiuni, în mod expres, despre aceasta în conținutul permisului de armă.

(2) Dreptul de deținere a armei se poate acorda numai pentru armele de vânatoare, de tir, de colecție sau de autoapărare și conferă titularului posibilitatea de a păstra arma la domiciliul sau reședința înscrisă în documentul de identitate, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Dreptul de a purta și folosi arme se poate acorda numai pentru armele de apărare și pază, de vânatoare și de tir și conferă titularului posibilitatea de a purta asupra sa arma și de a o folosi în scopul pentru care a fost autorizată procurarea acesteia, precum și în caz de legitimă apărare sau stare de necesitate, în condițiile prezentei legi.

Cantitatea de arme pentru care se poate acorda dreptul de deținere și, după caz, de port și folosire

Art. 24. — (1) Dreptul de deținere se poate acorda pentru un număr nelimitat de arme de vânatoare, de tir sau de colecție.

(2) Dreptul de a purta și folosi arme se poate acorda solicitantului, în condițiile prezentei legi, după cum urmează:

- a) pentru două arme de apărare și pază;
- b) pentru un număr nelimitat de arme de vânatoare;
- c) pentru un număr nelimitat de arme de tir.

Valabilitatea permisului de armă

Art. 25. — (1) Permisul de armă are o valabilitate de 5 ani, termen care se calculează de la data eliberării sau, după caz, de la data ultimei prelungiri.

(2) În vederea prelungirii valabilității permisului de armă, titularul acestuia este obligat să se prezinte înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1) la structura de poliție competentă în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul sau reședința cu armele înscrise în permis, precum și cu documentele stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Valabilitatea permisului de armă se prelungește de către autoritatea competentă pentru o perioadă de 5 ani, dacă titularul îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)—f), h) și i), iar armele destinate folosirii în condițiile prezentei legi au efectuată inspecția tehnică periodică.

(4) Permisul de armă conferă titularului drepturile prevăzute de lege și după radierea din acesta a armelor înstrăinate prin vânzare, donație, închiriere sau comodat, până la expirarea termenului de valabilitate.

2. Regimul dreptului de deținere a armelor letale

Condițiile exercitării dreptului de deținere a armelor

Art. 26. — (1) Titularul dreptului de deținere a armelor letale are obligația să păstreze armele și munițiile înscrise în permisul de armă, asigurate astfel încât să nu permită accesul la ele al persoanelor neautorizate, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Titularul dreptului de deținere a armelor poate fi autorizat de către organul de poliție competent teritorial, la cerere, să scoată armele deținute în condițiile legii din incinta locului unde acestea sunt păstrate, în următoarele situații:

- a) cu ocazia depunerii armelor la un armurier;
- b) cu ocazia schimbării locului unde sunt păstrate armele.

(3) În autorizația prevăzută la alin. (2) se menționează perioada în care armele urmează să fie transportate în afara locului unde sunt păstrate, motivul pentru care acestea se transportă, traseul utilizat, destinația și condițiile în care trebuie asigurată arma în timpul transportului.

(4) În cazul în care armele sunt scoase din incinta locului unde sunt păstrate, în vederea prezentării acestora la organele competente cu ocazia prelungirii valabilității permisului de armă, nu mai este necesară obținerea prealabilă a autorizației prevăzute la alin. (2).

Autorizarea folosirii armelor care fac obiectul dreptului de deținere

Art. 27. — (1) Titularul dreptului de deținere a unei arme letale poate fi autorizat, la cerere, de către structura de poliție competentă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința să folosească într-un poligon autorizat, în condițiile legii, armele de vânatoare, de tir ori de colecție.

(2) Colecționarii de arme pot fi autorizați să folosească, în condițiile legii, armele deținute în colecție cu ocazia unor manifestări culturale, artistice sau istorice.

(3) Autorizarea prevăzută la alin. (1) și (2) se referă la scopul pentru care s-a solicitat aceasta, traseul utilizat pentru transportul armelor, locul unde urmează a fi folosită arma și termenul de valabilitate a autorizației temporare de transport și folosire a armei.

(4) Titularii dreptului de deținere pot folosi o armă dintre cele deținute, menționată în mod expres în permisul de armă, numai în locul unde se află arma deținută sau colecția, în caz de legitimă apărare. În cazul în care titularul dreptului de deținere a făcut uz de armă, are obligația să acționeze în condițiile prevăzute la art. 33 alin. (1) și (2).

(5) Procedura de acordare a autorizației prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilește prin norme metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) Armele pentru care s-a obținut dreptul de deținere nu pot fi încredințate de către posesorii acestora altor persoane, cu excepția situațiilor când armele se găsesc într-un poligon autorizat.

Anularea și suspendarea dreptului de deținere a armelor

Art. 28. — (1) Dreptul de deținere a armelor se anulează dacă titularul se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c), e) și f);
- b) nu se prezintă până la împlinirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) pentru prelungirea valabilității permisului de armă;
- c) a decedat sau a fost declarat dispărut prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;
- d) a săvârșit într-o perioadă de 2 ani două contravenții prevăzute de prezenta lege sau o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor;
- e) a folosit armele deținute fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), (2) și (4);
- f) a pierdut din motive imputabile lui calitatea prevăzută la art. 13 alin. (3) și (4) sau nu mai are calitatea prevăzută la art. 13 alin. (5), care a condiționat acordarea dreptului de deținere a armelor;
- g) a pierdut armele sau acestea i-au fost sustrate în împrejurări imputabile acestuia;
- h) se constată că, la data acordării permisului de armă, nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru deținerea armelor;
- i) se constată că dreptul de deținere a armelor s-a acordat pe baza unor documente sau informații false.

(2) Dreptul de deținere a armelor se suspendă în următoarele situații:

- a) titularul dreptului nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. d);
- b) titularului i s-a anulat calitatea prevăzută la art. 13 alin. (3) sau (4), care a condiționat acordarea dreptului de deținere, dar acesta a recurs la căile de atac prevăzute de lege pentru redobândirea acestei calități și în cauză nu există o soluție definitivă și irevocabilă;
- c) titularul a săvârșit o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a suspendării dreptului de deținere a armelor.

(3) În cazul în care persoana se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2), organul de poliție competent retrage permisul de armă, iar titularul este obligat să facă dovada faptului că a depus armele la un armurier autorizat, cu excepția situației în care armele se ridică de către organele de poliție.

Aplicarea măsurii de suspendare sau anulare a permisului de armă

Art. 29. — (1) Constatarea situațiilor prevăzute la art. 28 se face de către organele de poliție competente, care iau măsura suspendării sau, după caz, anulării permisului de armă.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se comunică, în scris, titularului dreptului de deținere sau, după caz, rudelor ori persoanelor care locuiau împreună cu acesta, în situația prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c).

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) este supusă controlului judecătoresc, potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Efectele aplicării măsurii de suspendare sau anulare a permisului de armă

Art. 30. — Deținătorul armelor este obligat ca, în termen de 10 zile de la data la care i-a fost adusă la cunoștință măsura prevăzută la art. 29 alin. (1), să depună armele la un armurier autorizat, în vederea înstrăinării sau depozitării, cu excepția situațiilor în care acestea sunt ridicate de organul de poliție competent. Exercițarea căilor de atac prevăzute de lege împotriva măsurii de anulare a dreptului de deținere a armelor de către persoana care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 28 alin. (1) nu suspendă obligația persoanei de a depune armele la un armurier autorizat.

3. Regimul dreptului de port și folosire a armelor letale

Condițiile de păstrare și port ale armelor letale

Art. 31. — (1) Titularul dreptului de a purta și folosi arme letale are obligația de a păstra arma și muniția înscrisă în permisul de armă în condiții de securitate, astfel încât să nu permită accesul la acestea al persoanelor neautorizate.

(2) Păstrarea armei și muniției prevăzute la alin. (1) la domiciliul sau reședința deținătorului se face în locuri special destinate, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Arma de apărare și pază poate fi purtată numai de către titularul permisului, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) trebuie să fie asigurată și să nu fie armată;
- b) să nu prezinte defecțiuni, cu excepția situației în care este transportată la armurier;
- c) trebuie să stea în permanență introdusă în toc și ascunsă vederii, cu excepția situațiilor în care persoana este autorizată, potrivit legii, să o utilizeze;
- d) să se afle în permanență numai asupra sa și să nu fie înmânată, sub nicio formă, altor persoane, cu excepția armurierilor, intermediarilor, organelor de poliție competente, precum și personalului abilitat prin lege să păstreze și să asigure securitatea temporară a armelor, la intrarea în instituțiile publice, în mijloacele de transport naval sau aerian, precum și în alte locuri unde portul armei este interzis prin lege;
- e) deținătorul să nu se afle sub influența băuturilor alcoolice, produselor sau substanțelor stupefiante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau să nu sufere de afecțiuni temporare, de natură să genereze o stare de pericol, în condițiile în care poartă arma asupra sa.

Limitele exercitării uzului de armă

Art. 32. — (1) Titularii dreptului de a purta și folosi armele de apărare și pază pot face uz de armă numai în poligoanele autorizate în condițiile prezentei legi sau în caz de legitimă apărare ori stare de necesitate.

(2) Folosirea armelor de apărare și pază în poligoanele autorizate se poate face numai în condițiile stabilite prin regulamentele de ordine interioară ale acestora.

Obligații în cazul efectuării uzului de armă

Art. 33. — (1) Persoana care a făcut uz de armă este obligată să acționeze imediat pentru a se acorda primul ajutor și asistență medicală persoanelor rănite.

(2) Persoana care a făcut uz de armă este obligată să anunțe de îndată cel mai apropiat organ de poliție, indiferent dacă au rezultat sau nu victime ori pagube materiale.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), precum și în cea prevăzută la art. 27 alin. (4), organul de poliție sesizat are obligația să efectueze cercetarea la fața locului și a circumstanțelor în care s-a produs evenimentul. Arma care a fost folosită rămâne în custodia organului de poliție care desfășoară cercetarea, până la încheierea acesteia.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) nu se aplică în cazul în care s-a făcut uz de armă, în condițiile prevăzute la art. 32 alin. (2), cu excepția situației în care, în urma folosirii armei, au rezultat victime umane.

Păstrarea, portul și folosirea armelor letale de către persoanele incluse într-un program de protecție a martorilor

Art. 34. — Persoanele incluse într-un program de protecție a martorilor pot păstra, purta și folosi armele înscrise în permisul de armă numai în condițiile stabilite în protocolul de protecție, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 31—33.

Acordarea dreptului de port și folosire a armelor de vânatoare

Art. 35. — (1) Dreptul de a purta și folosi armele de vânatoare se acordă, în condițiile prezentei legi, persoanelor care dețin permis de vânatoare eliberat de autoritățile române.

(2) Titularul dreptului de a purta și folosi arme de vânatoare are obligația de a păstra armele înscrise în permisul de armă în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (1) și (2).

Transportul și portul armelor de vânatoare

Art. 36. — (1) Transportul armelor de vânatoare, pentru care s-a acordat deținătorului dreptul de a le purta și folosi, de la domiciliul sau reședința acestuia la locul unde urmează să se desfășoare vânatoarea potrivit legii se face în următoarele condiții:

a) armele trebuie ținute în toc sau husă, asigurate și neîncărcate cu muniție;

b) să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 31 alin. (3) lit. b), d) și e).

(2) Portul armelor de vânatoare în locul destinat vânătorii se face în următoarele condiții:

a) arma poate fi încărcată, cu condiția ca, după încărcare, să fie asigurată și purtată astfel încât să nu prezinte pericolul producerii unor accidente;

b) să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 31 alin. (3) lit. b) și e);

c) arma să se afle în permanență numai asupra persoanei care o deține în mod legal și să nu fie înmănată sub nicio formă altor persoane, cu excepția vânătorilor.

Uzul de armă de vânatoare

Art. 37. — (1) Titularul dreptului de a purta și folosi arme de vânatoare poate face uz de arma înscrisă în permisul de armă numai asupra vânatului pentru care a fost autorizat în condițiile Legii nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru antrenament, în poligoanele autorizate în condițiile legii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), armele de vânatoare pot fi folosite și în caz de legitimă apărare, stare de necesitate ori caz fortuit, în condițiile legii.

Înstrăinarea temporară a armelor de vânatoare

Art. 38. — (1) Titularul dreptului de a purta și folosi arme de vânatoare poate încredința unei alte persoane autorizate pentru portul și folosirea unor astfel de arme una sau mai multe dintre acestea, precum și muniția aferentă, în limitele prevăzute de lege, în vederea utilizării la vânatoare.

(2) Se interzice lăsarea armei în gaj sau în alte forme de garanție.

Acordarea dreptului de port și folosire a armelor de tir

Art. 39. — (1) Dreptul de a purta și folosi arme de tir se acordă, în condițiile prezentei legi, numai sportivilor de tir categoria I ori membri ai loturilor naționale sau olimpice, pe perioada cât sunt în activitate, precum și antrenorilor și instructorilor în poligonul de tragere.

(2) Sportivii de tir prevăzuți la alin. (1) pot purta și folosi arme de tir numai din categoria celor utilizate în probele sportive pentru care au obținut clasificarea sau calificarea.

(3) Titularul dreptului de a purta și folosi arme de tir are obligația de a păstra armele înscrise în permisul de armă, în condițiile prevăzute de lege pentru titularul dreptului de deținere a acestor arme.

Transportul, portul și folosirea armelor de tir

Art. 40. — (1) Transportul armelor de tir pentru care s-a acordat deținătorului dreptul de a le purta și folosi, de la domiciliul sau reședința acestuia la locurile de antrenament sau unde urmează să se desfășoare concursul de tir, se face în următoarele condiții:

a) armele trebuie ținute în husă sau, după caz, în cutie, neîncărcate cu muniție și asigurate împotriva pierderii ori sustragerii;

b) să fie îndeplinite condițiile prevăzute la art. 31 alin. (3) lit. b), d) și e).

(2) Portul și utilizarea armelor de tir în incinta locurilor prevăzute la alin. (1) se fac în condițiile stabilite prin regulamentele de ordine interioară ale acestor locuri.

Art. 41. — Condițiile în care persoanele care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice pot purta și folosi arme letale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se stabilesc prin legile speciale care reglementează atribuțiile acestora.

Portul și folosirea armelor de către persoanele care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității publice

4. Regimul procurării și deținerii muniției aferente armelor letale de către persoanele fizice

Art. 42. — (1) Titularii dreptului de a purta și folosi arme de apărare și pază, de vânătoare sau de tir pot procura de la armurierii autorizați numai muniția aferentă armelor înscrise în permisul de armă.

(2) Cantitatea de muniție care poate fi deținută de persoanele prevăzute la alin. (1) se înscrie în permisul de armă de către organul de poliție care eliberează acest document, după cum urmează:

a) pentru armele de apărare și pază, cel mult 50 de cartușe cu glonț și 50 de cartușe fără proiectil, pentru câte o singură armă de fiecare calibru;

b) pentru armele de vânătoare, cel mult 300 de cartușe pentru câte o singură armă de fiecare calibru dintre cele pentru care are dreptul de port și folosire;

c) pentru armele de tir, cel mult 500 de cartușe pentru fiecare armă pentru care are dreptul de port și folosire.

(3) Persoanele care dețin arme de apărare și pază pot purta asupra lor, în afara domiciliului sau reședinței unde este depozitată muniția, cel mult 12 cartușe.

(4) Este interzisă comercializarea sau înstrăinarea sub altă formă, precum și deținerea ori utilizarea de muniție expirată sau degradată care, prin păstrare sau folosire, ar putea pune în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor.

Procurarea muniției de către titularii dreptului de port și folosire a armelor letale

Procurarea muniției de către colecționarii de arme

Art. 43. — (1) Colecționarii de arme pot procura și deține, numai la locul unde se află colecția de arme, cel mult 25 de cartușe cu proiectil și 50 de cartușe fără proiectil, pentru o armă lungă sau pentru o armă scurtă dintre cele prevăzute la categoria B pct. 7 din anexă, proiectate până în anul 1945 inclusiv, în condițiile prevăzute la art. 27 alin. (4).

(2) Înscrierea mențiunilor corespunzătoare în permisul de armă cu privire la deținerea muniției prevăzute la alin. (1) se face de către organul de poliție competent, la cererea colecționarului.

5. Suspendarea, revocarea și anularea dreptului de port și folosire a armelor letale și a munițiilor

Art. 44. — (1) Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale se dispune de către organele competente în următoarele situații:

a) titularul dreptului nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 14 alin. (1) lit. d);

b) titularului i s-a anulat calitatea prevăzută la art. 13 alin. (2)—(4), dar acesta a contestat această măsură prin recurgerea la căile de atac prevăzute de lege și în cauză nu există o soluție definitivă și irevocabilă;

c) a săvârșit o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a suspendării dreptului de port și folosire a armelor.

(2) Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor se dispune pentru întreaga perioadă în care persoana se află în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Pe perioada suspendării dreptului de port și folosire a armelor, permisul de armă se retrage de către organul de poliție care a dispus măsura, iar armele și întreaga cantitate de muniție deținute se depun, de îndată, la un armurier autorizat în acest sens, cu excepția situației în care acestea se ridică de către organele de poliție.

(4) Suspendarea încetează de la data la care titularul dreptului de port și folosire a armelor nu se mai află în situațiile prevăzute la alin. (1), iar permisul de armă, armele și muniția se restituie acestuia.

Suspendarea dreptului de port și folosire a armelor letale

Anularea dreptului de port și folosire a armelor letale

Art. 45. — (1) Anularea dreptului de port și folosire a armelor letale se dispune de către organele competente dacă titularul dreptului se află în una dintre următoarele situații:

a) nu mai are calitatea prevăzută la art. 13 alin. (2)—(4);

b) nu mai îndeplinește vreuna dintre condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b), c), e) și f);

c) a pierdut armele înscrise în permisul de armă sau acestea i-au fost sustrate în împrejurări care îi sunt imputabile;

d) nu se prezintă până la împlinirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) pentru prelungirea valabilității permisului de armă;

e) a decedat sau a fost declarat dispărut, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

f) a săvârșit într-o perioadă de 2 ani două contravenții prevăzute de prezenta lege sau o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor;

g) se constată că, la data acordării permisului de armă, nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru portul și folosirea armelor;

h) dreptul de port și folosire a armelor s-a acordat pe baza unor documente sau informații false.

(2) În urma anulării dreptului de port și folosire a armelor, permisul de armă se retrage de către organul de poliție care a dispus măsura, iar armele și întreaga cantitate de muniție deținute se depun, de îndată, la un armurier autorizat în acest sens, cu excepția situației în care acestea se ridică de către organele de poliție.

Art. 46. — (1) Măsura suspendării sau anulării dreptului de port și folosire a armelor letale se comunică, în scris, titularului dreptului ori, după caz, rudelor sau persoanelor care locuiau împreună cu acesta, în situația prevăzută la art. 45 alin. (1) lit. e).

(2) În termen de 10 zile de la data luării la cunoștință a măsurii suspendării sau anulării dreptului de port și folosire a armelor letale, titularul este obligat să facă dovada faptului că a depus armele și întreaga cantitate de muniție deținută la un armurier autorizat, cu excepția celor care se ridică de către organele de poliție.

(3) Măsura suspendării sau anulării dreptului de port și folosire a armelor letale este supusă controlului judecătoresc potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Exercițarea căilor de atac prevăzute de lege împotriva măsurii suspendării sau anulării dreptului de port și folosire a armelor letale de către persoana care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 44 alin. (1) și art. 45 alin. (1) nu suspendă obligația persoanei de a depune armele la un armurier autorizat.

6. Regimul călătoriilor în state terțe cu armele letale și munițiile deținute de către cetățenii români

Art. 47. — (1) Persoana care deține, în condițiile prezentei legi, arme letale și care dorește să călătorească cu acestea în state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, denumite în continuare *state terțe*, are obligația să solicite organului de poliție care i-a acordat permisul de armă eliberarea unei autorizații în baza căreia organele poliției de frontieră permit ieșirea de pe teritoriul României cu armele și muniția înscrise în autorizație, făcând mențiune despre acestea în documentul de călătorie al titularului.

(2) Armele de apărare și pază pot fi scoase de pe teritoriul României numai de către persoanele prevăzute la art. 41, în condițiile prevăzute la art. 49.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația ca, la întoarcerea în România, să prezinte la frontieră toate armele înscrise în documentul de călătorie pe care le-au deținut la ieșirea din țară. În cazul în care, pe perioada șederii în state terțe, armele înscrise în documentul de călătorie au fost pierdute, furate sau distruse, titularul trebuie să prezinte, la întoarcere, cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat române, documente autentice, eliberate de organele de poliție competente din statul în care s-a produs evenimentul, care să certifice faptul că persoana a reclamat pierderea, furtul sau, după caz, distrugerea armei, organele poliției de frontieră având obligația să facă mențiune despre aceasta în documentul de călătorie și să informeze în scris Inspectoratul General al Poliției Române.

(4) În situația în care, pe perioada șederii în state terțe, armele înscrise în documentul de călătorie au fost pierdute, furate sau distruse, titularul are obligația ca, în termen de 3 zile de la intrarea în țară, să se prezinte personal la organul de poliție care i-a eliberat permisul de armă și să depună o declarație cu privire la evenimentul produs, împreună cu o copie autenticată a documentului corespunzător, emis de organele competente din statul în care s-a produs evenimentul.

Art. 48. — (1) Autorizația prevăzută la art. 47 alin. (1) se acordă dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

a) este titular al unui permis de armă pentru armele și muniția care urmează să fie înscrise în documentul de călătorie;

b) prezintă motivele pentru care dorește să călătorească în state terțe cu armele și muniția pentru care solicită înscrierea în documentul de călătorie.

(2) Autorizația prevăzută la art. 47 alin. (1) trebuie să cuprindă date referitoare la titularul acesteia, data și punctul de frontieră prin care titularul urmează să iasă din țară, precum și cu privire la armele și cantitatea de muniție care urmează să fie scoase de pe teritoriul României.

(3) Cu ocazia eliberării autorizației, organul de poliție competent trebuie să informeze Inspectoratul General al Poliției de Frontieră cu privire la datele prevăzute la alin. (2).

(4) Documentele care trebuie să însoțească cererea pentru înscrierea armelor în documentul de călătorie, procedura de acordare a autorizației prevăzute la art. 47 alin. (1), precum și cea de înscriere a armelor și muniției în documentul de călătorie, perioadele și condițiile în care titularul poate călători în state terțe cu armele înscrise în acest document, precum și termenul de soluționare a cererii se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Aplicarea măsurii de suspendare sau anulare a dreptului de port și folosire a armelor letale

Autorizarea călătoriilor în state terțe cu armele letale și muniția corespunzătoare

Eliberarea autorizației de scoatere de pe teritoriul României a armelor letale pentru călătorii în state terțe

Autorizarea călătoriilor în interes de serviciu, în afara teritoriului României, cu armele letale și muniția din dotare

Art. 49. — (1) În cazul persoanelor prevăzute la art. 41 care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, urmează să se deplaseze în afara teritoriului României împreună cu armele aflate în dotare, înscrierea acestor arme, precum și a muniției corespunzătoare se face în pașaportul de serviciu de către organele poliției de frontieră, cu ocazia ieșirii din țară a acestor persoane, pe baza adevărinței eliberate titularilor de către instituțiile unde sunt încadrate aceste persoane.

(2) Adevărința prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă date referitoare la calitatea titularului acesteia, data și punctul de frontieră prin care titularul urmează să iasă din țară, precum și cu privire la armele și cantitatea de muniție care urmează să fie scoase de pe teritoriul României.

(3) Instituțiile la care sunt încadrate persoanele prevăzute la art. 41 au obligația să informeze, în scris, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ori de câte ori aceste persoane urmează să călătorească în afara teritoriului României cu armele înscrise în pașaportul de serviciu.

(4) Prevederile art. 47 alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul persoanelor prevăzute la art. 41, în această situație organele poliției de frontieră având obligația să anunțe în scris și instituțiile unde sunt încadrate aceste persoane.

(5) Condițiile în care persoanele prevăzute la art. 41 pot călători în afara teritoriului României cu armele aflate în dotare se stabilesc prin ordin al conducătorului fiecărei instituții unde sunt încadrate aceste persoane.

7. Furtul, pierderea, distrugerea sau deteriorarea permisului de armă, precum și a documentului de călătorie în care sunt înscrise arme letale

Furtul, pierderea, distrugerea și deteriorarea permisului de armă

Art. 50. — (1) Furtul permiselor de armă se declară în termen de 48 de ore de la constatare, la organul de poliție în a cărui rază de competență teritorială a fost constatat, iar pierderea, distrugerea sau deteriorarea se declară la organul de poliție care le-a eliberat.

(2) Eliberarea unui nou document în locul celui declarat pierdut sau furat se face numai după ce titularul prezintă dovada publicării pierderii ori furtului în Monitorul Oficial al României.

Furtul, pierderea, distrugerea și deteriorarea documentului de călătorie în care sunt înscrise arme letale

Art. 51. — (1) În cazul declarării furtului, pierderii sau distrugerii, în state terțe, a documentului de călătorie în care sunt înscrise armele și munițiile cu care titularul a ieșit de pe teritoriul României, acesta trebuie să se prezinte cu armele înscrise în document la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din statul unde s-a produs evenimentul, care, după ce verifică la Inspectoratul General al Poliției Române situația legală a acestor arme, eliberează titularului o adevărință în care se înscriu datele de identitate ale acestuia, precum și marca, tipul și seriile armelor.

(2) Adevărința prevăzută la alin. (1) conferă titularului numai dreptul de a introduce pe teritoriul României armele înscrise în aceasta și se reține de către organele poliției de frontieră la intrarea în țară.

(3) Procedura efectuării verificărilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și ministrului afacerilor externe.

SECȚIUNEA a 4-a

Condiții cu privire la procurarea, înstrăinarea, deținerea, portul și folosirea armelor letale, precum și a muniției aferente de către persoanele fizice străine

Procurarea armelor letale de către străinii cu domiciliul sau reședința în România

Art. 52. — (1) Străinii care au reședința sau domiciliul în România pot fi autorizați să procure numai arme de vânatoare, de tir sau de colecție. În sensul prezentei legi, sunt considerați că au reședința sau domiciliul în România străinii titulari ai unui permis de ședere temporară sau, după caz, permanentă, acordat în condițiile legii privind regimul străinilor în România*), precum și străinii care au dobândit o formă de protecție în România în condițiile legii privind statutul și regimul refugiaților**).

(2) Autorizația de procurare a armelor de vânatoare, de tir sau de colecție se acordă în condițiile prevăzute la art. 14 persoanelor prevăzute la alin. (1) care posedă permis de ședere valabil.

(3) Prevederile art. 15 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 16—19, art. 21—23, art. 24 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și c), art. 25—30, art. 35—40, art. 42 alin. (1), art. 43—45, art. 50 și, după caz, art. 51 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1).

Procurarea și scoaterea de pe teritoriul României a armelor letale de către străinii titulari ai dreptului de scurtă ședere

Art. 53. — (1) Străinii care călătoresc în România pe baza unei vize de scurtă ședere ori care beneficiază de scutire de la obligativitatea acestei vize, potrivit legii, pot fi autorizați să procure din România numai arme de vânatoare, de tir sau de colecție, în vederea scoaterii acestora din România.

(2) Armele și muniția corespunzătoare procurate de către străini în timpul unei călătorii în România, în condițiile prevăzute la alin. (1), vor fi exportate sau, după caz, transferate în statul de destinație numai prin intermediul armurierilor și intermediarilor autorizați să efectueze astfel de operațiuni.

*) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

**) A se vedea Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române eliberează persoanelor prevăzute la alin. (1), la cerere, autorizația de procurare a armelor, dacă îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au împlinit vârsta de 18 ani;
- b) fac dovada intrării legale în România;

c) prezintă autorizația de procurare a armei sau, după caz, a muniției eliberată de autoritățile competente ale statului de destinație, cu excepția cazului în care în acel stat procurarea armei nu este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile, situație în care solicitantul va prezenta o comunicare scrisă emisă de autoritățile competente din care să reiasă acest fapt.

(4) Procedura acordării autorizației de procurare a armei și a autorizației de scoatere a armei de pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la alin. (1) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Introducerea, deținerea, portul și folosirea armelor letale pe teritoriul României

Art. 54. — (1) Străinii care călătoresc în România pentru a participa la concursuri oficiale de tir sau pentru a practica vânătoarea, în condițiile legii, pe baza unei vize de scurtă ședere ori care beneficiază de scutire de la obligativitatea acestei vize, potrivit legii, pot, în baza avizului de introducere a armelor în țară, să dețină și, după caz, să poarte și să folosească armele de vânătoare sau de tir pe care le dețin, dacă armele și muniția sunt înscrise în documentele de trecere a frontierei.

(2) Avizul de introducere a armelor în țară se poate acorda străinilor de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în următoarele condiții:

a) fac dovada deținerii legale a armelor în statul de unde provin;

b) în cazul armelor de vânătoare, prezintă o invitație nominală de la o asociație de vânătoare din România, legal constituită, ce își desfășoară activitatea conform Legii nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul armelor de tir, fac dovada faptului că urmează să participe la un concurs de tir organizat de o asociație sau un club de tir sportiv afiliată/afiliat la federațiile sportive naționale de specialitate;

d) în cazul armelor de colecție, fac dovada faptului că urmează să participe la o manifestare culturală, artistică sau istorică și prezintă invitația unei asociații de colecționari, legal constituită, ori a unei instituții muzeistice din România.

(3) În cazul tranzitării teritoriului României de către străini cu armele prevăzute la alin. (1), avizul prevăzut la alin. (2) se acordă numai cu condiția prezentării documentelor care atestă faptul că introducerea armelor și muniției respective este permisă pe teritoriul statului de destinație.

(4) Procedura și documentele necesare acordării avizului prevăzut la alin. (2) și (3), cantitățile de arme care pot fi introduse de străini în România se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Regimul aplicabil unor categorii speciale de străini deținători de arme letale

Art. 55. — (1) Însoțitorii delegațiilor străine, la nivelul șefilor de stat sau de guvern, ai altor demnitari străini care beneficiază de protecție, precum și militarii străini pot introduce, purta și folosi, pe teritoriul României, arme de apărare și pază, pe bază de reciprocitate sau în condițiile stabilite prin acorduri bilaterale, dacă acestea sunt notificate Inspectoratului General al Poliției Române prin Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale ori Ministerul Afacerilor Interne.

(2) Membrii personalului misiunilor diplomatice, ai oficiilor consulare și ai reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România pot purta și folosi arme de apărare și pază, pe bază de reciprocitate sau în condițiile stabilite prin acorduri bilaterale, fără a mai fi necesară obținerea permisului de armă.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) pot procura din România arme de apărare și pază, în baza autorizației eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe.

Achiziționarea de pe teritoriul României a muniției de către străini

Art. 56. — Străinii care se află în mod legal pe teritoriul României pot procura de la armurierii autorizați muniția aferentă armelor legal deținute, în condițiile stabilite la art. 42.

SECȚIUNEA a 5-a

Condiții cu privire la procurarea, înstrăinarea, deținerea, portul și folosirea armelor neletale de către persoanele fizice

Procurarea și înstrăinarea armelor neletale

Art. 57. — (1) Cetățenii români și rezidenții statelor membre cu domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România, precum și străinii cu ședere legală în România, care au împlinit vârsta de 18 ani, pot să procure arme neletale din categoriile C și D din anexă, precum și muniția aferentă de la orice armurier și, după caz, intermediar care comercializează astfel de arme:

a) după obținerea autorizației de procurare potrivit alin. (4), pentru armele prevăzute în categoria C din anexă;

b) după notificarea prealabilă a organelor prevăzute la art. 11 alin. (1), pentru armele prevăzute în categoria D din anexă.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pot procura, în scopul deținerii, respectiv al portului și folosirii, cel mult două arme neletale de autoapărare și un număr nelimitat de arme de tir sportiv din categoria celor prevăzute în categoria C din anexă.

(3) Armele neletale prevăzute în categoria C pct. 22 din anexă pot fi procurate, în scopul deținerii, respectiv al portului și folosirii, numai de către sportivii și antrenorii de tir.

(4) Autorizația de procurare a armelor neletale prevăzute în categoria C din anexă se acordă persoanelor prevăzute la alin. (1), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) nu au fost condamnate, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de un an;

b) nu sunt inculpate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție;

c) sunt apte din punct de vedere psihologic și medical;

d) nu prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor, conform datelor și informațiilor existente la organele competente;

e) nu le-a fost anulat în ultimii 2 ani dreptul de procurare, deținere sau, după caz, de port și folosire a armelor letale ori neletale supuse autorizării, cu excepția situațiilor în care măsura anulării s-a dispus ca urmare a pierderii calității prevăzute la art. 13 alin. (2)–(5);

f) nu au pierdut sau nu le-au fost sustrate în ultimii 5 ani arme letale și neletale supuse autorizării, din motive imputabile lor, procurate în condițiile prezentei legi.

(5) Prevederile art. 14 alin. (2)–(4), art. 16 și 17 se aplică în mod corespunzător pentru situația prevăzută la alin. (4).

(6) Dreptul de procurare a armelor prevăzute la alin. (1) lit. a) se pierde, iar autorizația de procurare a acestora se retrage de către organul care a eliberat-o dacă titularul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4).

(7) Armele prevăzute la alin. (1) nu pot fi înstrăinate, încredințate sau împrumutate de către posesorii acestora, cu excepția cazului în care acestea sunt depuse la structura de poliție competentă, la personalul abilitat prin lege să păstreze și să asigure securitatea temporară a armelor, la intrarea în instituțiile publice, în mijloacele de transport naval ori aerian, precum și în alte locuri stabilite prin lege sau la armurieri și intermediari, în vederea depozitării ori înstrăinării.

(8) Fac excepție de la prevederile alin. (7) armele prevăzute în categoria C pct. 22 din anexă, care pot fi încredințate unei alte persoane autorizate pentru portul și folosirea unor astfel de arme, în vederea utilizării în poligon.

(9) Procedura de acordare a autorizației de procurare a armelor neletale se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(10) Armele și dispozitivele neletale prevăzute în categoria E din anexă pot fi procurate în România de orice persoană care a împlinit vârsta de 18 ani.

(11) Străinii care călătoresc în România pe baza unei vize de scurtă ședere ori care beneficiază de scutire de la obligativitatea acestei vize, potrivit legii, pot fi autorizați să procure din România arme neletale supuse autorizării sau notificării prealabile, în vederea scoaterii acestora din România, în condițiile prevăzute la art. 53 alin. (1)–(3).

Art. 58. — (1) Dispozițiile referitoare la acordarea permisului de armă, la înscrierea armei în permisul de armă, la drepturile și obligațiile solicitantului armei letale, prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2), art. 23 alin. (1), art. 26 și 50, se aplică și în ceea ce privește armele neletale supuse autorizării.

(2) Valabilitatea permisului de armă se prelungește de către structura de poliție competentă în a cărei rază teritorială își are domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență titularul dreptului dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art. 57 alin. (4). Prevederile art. 25 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul armelor prevăzute în categoria C pct. 23 din anexă, destinate pentru colecție, autoritățile competente pot acorda numai un drept de deținere. Prevederile art. 27 se aplică în mod corespunzător.

Art. 59. — (1) Dreptul de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se anulează dacă titularul se află în una dintre următoarele situații:

a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 57 alin. (4) lit. a), c) și d);

b) nu se prezintă până la împlinirea termenului prevăzut la art. 25 alin. (1) pentru prelungirea valabilității permisului de armă;

c) a decedat sau a fost declarat dispărut prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

d) a săvârșit într-o perioadă de 2 ani două contravenții prevăzute de prezenta lege sau o contravenție pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a anulării dreptului de deținere ori, după caz, de port și folosire a armelor;

e) se constată faptul că titularul a folosit armele deținute, cu încălcarea condițiilor prevăzute la art. 27 alin. (1) și (4);

Drepturile și obligațiile posesorilor armelor neletale supuse autorizării

Anularea și suspendarea dreptului de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării

f) titularul a pierdut armele sau acestea i-au fost sustrate în împrejurări imputabile acestuia;

g) se constată că, la data acordării permisului de armă, nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru portul și folosirea armelor;

h) dreptul de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale s-a acordat pe baza unor documente sau informații false.

(2) Dreptul de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se suspendă în următoarele situații:

a) titularul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 57 alin. (4) lit. b);

b) titularul a săvârșit una dintre contravențiile pentru care legea prevede sancțiunea contravențională complementară a suspendării dreptului de deținere, respectiv de port și folosire.

(3) În cazul în care persoana se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2), organul competent retrage permisul de armă, iar titularul este obligat să facă dovada faptului că a depus armele la un armurier autorizat, cu excepția situației în care armele se ridică de către organele de poliție. Prevederile art. 29 și 30 se aplică în mod corespunzător.

(4) Măsura anulării sau suspendării dreptului de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se comunică, în scris, titularului dreptului ori, în situația prevăzută la alin. (1) lit. c), succesorilor acestuia. Prevederile art. 46 alin. (2)–(4) se aplică în mod corespunzător.

Certificatul de deținător

Art. 60. — (1) Persoanele care au procurat arme neletale în condițiile notificării prealabile au obligația ca, în termen de 5 zile de la data procurării, să se prezinte cu acestea la autoritățile prevăzute la art. 11 alin. (1), în vederea eliberării certificatului de deținător.

(2) Certificatul de deținător conferă titularului dreptul de deținere, port și folosire a armelor înscrise în acest document.

(3) Titularii certificatului de deținător pot trece frontiera de stat a României cu armele înscrise în acest document, fără a le putea înstrăina în afara teritoriului României.

(4) Procedura notificării prealabile, menționată la art. 57 alin. (1), precum și a acordării certificatului de deținător se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Păstrarea armelor neletale

Art. 61. — Posesorii armelor neletale din categoriile D și E din anexă au obligația să ia toate măsurile necesare pentru păstrarea armelor la domiciliu, reședință sau, după caz, la locul de rezidență, astfel încât să nu permită accesul persoanelor neautorizate la acestea și să nu existe pericol de vătămare corporală accidentală.

Introducerea armelor neletale pe teritoriul României de către străini

Art. 62. — (1) Introducerea de către străini a armelor neletale din categoria celor supuse autorizării pe teritoriul României este interzisă, cu excepția cazurilor în care titularul face dovada faptului că urmează să participe la un concurs de tir organizat de o asociație ori un club de tir sportiv afiliat/afiliat la federațiile sportive naționale de specialitate sau face dovada faptului că urmează să participe la o manifestare culturală, artistică sau istorică și prezintă invitația unei asociații de colecționari, legal constituită, ori a unei instituții muzeistice din România.

(2) Străinii pot introduce în România arme neletale legal deținute, din categoria celor supuse notificării prealabile, numai după obținerea autorizației de introducere a armelor în țară.

(3) Autorizația de introducere a armelor în țară se acordă dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

a) a împlinit vârsta de 18 ani;

b) motivează, în scris, necesitatea introducerii armei pe teritoriul României.

(4) Procedura acordării autorizației prevăzute la alin. (2) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(5) Armele și dispozitivele neletale prevăzute în categoria E din anexă pot fi introduse în România fără restricții de orice persoană care a împlinit vârsta de 18 ani, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege privind portul și folosirea acestora.

Portul armelor neletale destinate pentru autoapărare

Art. 63. — (1) Persoanele prevăzute la art. 57 alin. (1) au dreptul să poarte asupra lor doar o singură armă neletală destinată pentru autoapărare, dintre cele procurate în mod legal.

(2) Este interzis portul armelor neletale, destinate pentru autoapărare, în următoarele condiții:

a) în locuri aglomerate, stadioane, săli de spectacol și adunări publice, precum și în alte locuri în care folosirea acestor arme este interzisă prin lege;

b) dacă deținătorul se află sub influența băuturilor alcoolice, produselor sau substanțelor stupefiante, a medicamentelor cu efecte similare acestora ori în stare avansată de oboseală sau suferă de afecțiuni temporare, de natură să genereze o stare de pericol în condițiile în care poartă arma asupra sa;

c) neînsoțite de documentul care atestă dreptul de port și folosire.

**Uzul de armă
neletală**

Art. 64. — (1) Titularii dreptului de a purta și folosi arme neletale, destinate pentru autoapărare, pot face uz de armă numai în poligoanele autorizate în condițiile prezentei legi sau în caz de legitimă apărare ori stare de necesitate.

(2) Armele neletale prevăzute în categoriile C–E din anexă, destinate colecției, pot fi folosite în condițiile prevăzute la art. 27.

(3) Folosirea armelor neletale în poligoanele autorizate se poate face numai în condițiile stabilite prin regulamentele de ordine interioară ale acestora.

**Folosirea armelor
utilitare și de
agrement**

Art. 65. — (1) Armele cu tranchilizante, harpoanele de pescuit și armele de asomare pot fi folosite, în condițiile legii, doar împotriva animalelor și mamiferelor acvatice, numai în scopul pentru care sunt destinate, în astfel de condiții încât să nu cauzeze vătămări corporale persoanelor.

(2) Pistoalele de start pot fi deținute și folosite de federațiile sportive naționale și cluburile sportive afiliate acestora.

(3) Pistoalele de semnalizare pot fi deținute și folosite de persoanele fizice și juridice numai în scopul pentru care sunt destinate, în astfel de condiții încât să nu cauzeze vătămări corporale persoanelor.

(4) Armele sau dispozitivele neletale destinate agrementului și tirului sportiv pot fi folosite în spații delimitate care nu sunt accesibile publicului sau în spații special amenajate sau semnalizate, în astfel de condiții încât să nu pună în pericol integritatea corporală sau viața persoanelor.

(5) Sunt interzise portul și folosirea armelor sau dispozitivelor neletale prevăzute la alin. (4) în locuri publice.

(6) Armele sau dispozitivele neletale prevăzute la alin. (1)–(4) pot fi transportate de la domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență al deținătorului la locul unde urmează să se desfășoare activitățile pentru care sunt destinate, numai dacă acestea sunt ținute în husă, bagaj ori ambalaj și nu sunt încărcate cu muniție.

**Procurarea muniției
pentru armele
neletale**

Art. 66. — (1) Muniția aferentă armelor neletale poate fi procurată numai în baza permisului de armă sau, după caz, a certificatului de deținător, de la armurierii autorizați să o comercializeze.

(2) Posesorii armelor neletale cu destinația de autoapărare pot procura și deține maximum 100 de cartușe pentru fiecare armă dintre cele pentru care au drept de port și folosire.

CAPITOLUL III**Procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor de către persoanele juridice****SECȚIUNEA 1****Dispoziții generale****Categoriile de
persoane juridice
care pot procura,
deține și folosi arme
și muniții**

Art. 67. — (1) Instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale sunt autorizate să procure, să înstrăineze, să dețină și să folosească arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare, pentru înarmarea personalului propriu, în condițiile stabilite prin legi speciale.

(2) Persoanele juridice de drept public, altele decât cele cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, precum și persoanele juridice și unitățile subordonate sau aflate în coordonarea acestora sunt autorizate să procure, să dețină și să folosească arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare, în condițiile prezentei legi, pentru exercitarea atribuțiilor specifice stabilite prin actele normative de organizare și funcționare a acestora.

(3) Persoanele juridice de drept privat, care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice, pot fi autorizate în condițiile prezentei legi, în funcție de obiectul lor de activitate, să procure, să dețină și să folosească arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare, pentru:

a) înarmarea personalului abilitat să desfășoare activități de pază, dacă aceasta se justifică pentru asigurarea pazei sediilor, imobilelor sau obiectivelor care le aparțin sau cărora le asigură protecție, precum și a pazei persoanelor, bunurilor, valorilor sau transportului ori depozitării de valori importante, în cazul societăților al căror obiect de activitate îl constituie prestarea de servicii în domeniul pazei ori al celor care își pot asigura paza proprie, în condițiile legii;

b) desfășurarea activităților de executare a tragerilor cu arme în poligoane special amenajate, pentru antrenament sau divertisment, precum și organizarea și desfășurarea cursurilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. g);

c) desfășurarea activităților sportive, artistice, în centrele de producție cinematografică și televiziune, precum și în cadrul spectacolelor de circ și teatru.

(4) Muzeele pot fi autorizate, în condițiile prezentei legi, să procure și să dețină arme de colecție, precum și arme neletale, după caz.

(5) Persoanele juridice străine nu pot fi autorizate să dețină sau să folosească, pe teritoriul României, arme din categoria A din anexă, și nici muniția corespunzătoare acestora.

Autoritățile competente să acorde autorizări de procurare, deținere și folosire a armelor și munițiilor

Art. 68. — Autorizările prevăzute la art. 67 alin. (3) și (4) se acordă de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, inspectoratele județene de poliție în a căror rază de competență se află sediul social, respectiv punctul de lucru al persoanei juridice, precum și de către Inspectoratul General al Poliției Române, în condițiile prezentei legi.

SECȚIUNEA a 2-a

Regimul procurării, deținerii și folosirii armelor și munițiilor

de către persoanele juridice de drept public și persoanele juridice sau unitățile subordonate sau aflate în coordonarea acestora

Condițiile procurării, deținerii, păstrării și dotării personalului propriu cu arme și muniții

Art. 69. — (1) Persoanele juridice de drept public, altele decât cele cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, precum și persoanele juridice și unitățile aflate în subordonarea sau coordonarea acestora care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de actele normative de organizare și funcționare, desfășoară activități specifice care necesită dotarea personalului cu arme letale și arme neletale, precum și cu muniția corespunzătoare, pot procura și, după caz, înstrăina asemenea arme și muniție, în condițiile prezentei legi, prin armurierii și intermediarii autorizați în acest sens.

(2) Tipurile și cantitatea de arme și muniție care pot fi procurate se stabilesc, în funcție de activitățile specifice care urmează să fie desfășurate, precum și de numărul de posturi care trebuie încadrate cu personal înarmat, de către conducătorul persoanei juridice prevăzute la alin. (1), cu avizul autorităților prevăzute la art. 68.

(3) Păstrarea armelor și a muniției prevăzute la alin. (1) se face în spații special destinate și avizate în condițiile prevăzute de lege, asigurate în permanență cu pază înarmată, în condițiile legii.

(4) Dotarea cu arme a personalului specializat se face în baza ordinelor de serviciu individuale, emise de conducătorul persoanei juridice prevăzute la alin. (1) sau, după caz, al unității subordonate sau aflate în coordonarea acesteia, în care se menționează datele de identificare ale armei, datele de identificare ale deținătorului, sarcinile în executarea cărora deținătorul poate purta și folosi armele, locurile în care deținătorul poate purta și folosi armele, precum și condițiile în care acesta poate face uz de armă.

(5) Persoana juridică și unitățile prevăzute la alin. (1) au obligația să constituie, la nivel central, un registru în care se ține evidența armelor și muniției procurate, deținute și înstrăinate, a muniției consumate, precum și a personalului care este dotat cu acestea. Această evidență se pune la dispoziția autorităților care au acordat avizul prevăzut la alin. (2), ori de câte ori se solicită aceasta.

(6) Evidența prevăzută la alin. (5) se păstrează timp de 20 de ani, în cazul armelor letale și al armelor neletale supuse autorizării.

(7) Persoanele juridice și unitățile prevăzute la alin. (1) au obligația de a prezenta registrele, cu ocazia constituirii acestora, la autoritățile prevăzute la art. 68, în vederea înregistrării. Evidența registrelor prevăzute la alin. (5) se ține de către autoritățile prevăzute la art. 68.

Dotarea personalului propriu cu arme letale sau neletale supuse autorizării și muniții

Art. 70. — (1) Pot fi dotate, în condițiile prevăzute la art. 69 alin. (4), cu arme letale sau neletale supuse autorizării persoanele care:

a) au împlinit 18 ani;

b) sunt angajate, în baza unui contract individual de muncă, la persoana juridică sau unitățile prevăzute la art. 69 alin. (1);

c) îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c)–f), h) și i);

d) urmează un instructaj, desfășurat de angajator, cu privire la scopul pentru care sunt dotate cu arme, precum și la condițiile în care trebuie purtată și folosită arma, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 31 alin. (3), art. 32, art. 35–37, art. 63 alin. (2), art. 64 și 65, după caz, la sfârșitul căruia semnează un angajament, prin care se obligă să poarte și să folosească armele și muniția din dotare numai în scopurile și condițiile stabilite în instructaj.

(2) Modelul ordinului de serviciu și conținutul instructajului prevăzut la alin. (1) lit. d) se stabilesc de angajator și se avizează de către structurile de ordine publică din cadrul autorităților prevăzute la art. 68.

(3) Tipul de arme și cantitatea de muniție înscrise în ordinul de serviciu se stabilesc de către autoritățile prevăzute la art. 68.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și personalului cu atribuții de gestionare, administrare și întreținere a armelor deținute de persoana juridică sau unitățile prevăzute la art. 69 alin. (1), care trebuie să facă și dovada absolvirii cursurilor prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. g).

(5) Armele aflate în dotare pot fi purtate și folosite numai în intervalul de timp zilnic stabilit de angajator, în care persoanele prevăzute la alin. (1) și (4) exercită atribuțiile de serviciu care necesită portul și folosirea acestora, precum și numai în condițiile și locurile prevăzute în ordinul de serviciu. La sfârșitul acestui interval de timp, armele se depun în locurile prevăzute la art. 69 alin. (3), iar ordinul de serviciu se depune la sediul persoanei juridice sau al unităților prevăzute la art. 69 alin. (1), cu excepția celor deținute de pădurari și paznicii de vânatoare, care pot fi păstrate de aceștia în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi. Sunt interzise deținerea, portul și folosirea armelor de către persoanele dotate cu acestea în afara orelor de program.

(6) Folosirea armelor și muniției de către personalul dotat cu acestea se face numai în scopurile stabilite de angajator, cu avizul autorităților prevăzute la art. 68, în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 67 alin. (2).

(7) În vederea dotării cu arme, angajatorul solicită pentru fiecare persoană în parte avizul autorităților prevăzute la art. 68, prin care se atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c).

(8) Semnarea contractului individual de muncă presupune și acordul implicit al persoanelor, care urmează să fie dotate cu arme de apărare și pază, pentru testarea integrității lor profesionale și morale, prin efectuarea unor verificări de specialitate ale autorităților prevăzute la art. 68, care au ca scop prevenirea și combaterea cazurilor în care aceste persoane pot folosi armele din dotare și în alte scopuri decât cele prevăzute în prezenta lege.

(9) Dotarea cu arme de tir a cluburilor sportive care au dobândit certificat de identitate sportivă și sunt afiliate la federațiile sportive naționale de specialitate, precum și folosirea acestor arme de către sportivi, antrenori sau instructori în poligonul de tragere se fac cu avizul autorităților prevăzute la art. 68, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

Dotarea personalului propriu cu arme neletale

Art. 71. — (1) Pot fi dotate, în conformitate cu art. 69 alin. (4), cu arme neletale persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 70 alin. (1) lit. a), b) și d), precum și sportivii și antrenorii de tir, în condițiile prevăzute la art. 70 alin. (9).

(2) Condițiile prevăzute la alin. (1) se aplică și personalului cu atribuții de gestionare, administrare și întreținere a armelor deținute de persoana juridică sau unitățile prevăzute la art. 69 alin. (1).

Verificarea personalului dotat cu arme și muniții, precum și a stării tehnice a armelor și muniției

Art. 72. — (1) Persoanele juridice și unitățile prevăzute la art. 69 alin. (1) au obligația să desfășoare, periodic, la intervale stabilite de către autoritățile prevăzute la art. 68 sau ori de câte ori acestea solicită, următoarele activități:

a) verificarea îndeplinirii de către personalul dotat cu arme și muniție a condiției prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. e), a cunoașterii instructajului prevăzut la art. 70 alin. (1) lit. d), precum și a modului în care sunt respectate prevederile acestuia;

b) verificarea stării tehnice a armelor și muniției, precum și a condițiilor în care acestea sunt păstrate, prin armurierii autorizați în acest sens.

(2) Autoritățile prevăzute la art. 68 pot solicita să li se comunice rezultatele verificărilor prevăzute la alin. (1) sau pot participa, în mod efectiv, la efectuarea acestor verificări, ori de câte ori consideră necesar.

Poligoanele pentru antrenament și pentru verificarea armelor

Art. 73. — (1) Persoanele juridice și unitățile prevăzute la art. 69 alin. (1) pot construi și amenaja poligoane pentru antrenamentul personalului dotat cu arme, precum și pentru verificarea armelor și munițiilor deținute, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Personalul desemnat cu administrarea, întreținerea și supravegherea poligoanelor trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 70 alin. (1) și (5).

(3) Personalul care urmează să desfășoare în incinta poligonului activități permanente de supraveghere a activităților care se desfășoară în această incintă, precum și activități de instruire și îndrumare a persoanelor care desfășoară activități de antrenament trebuie să dețină atestatul de instructor, acordat de autoritățile prevăzute la art. 68, în condițiile stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Activitățile care se pot desfășura în poligon se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, care se avizează de către autoritățile prevăzute la art. 68.

Categoriile de persoane juridice și unități care pot deține și folosi diferite tipuri de arme și muniții

Art. 74. — (1) Următoarele persoane juridice și unități aflate în subordinea, autoritatea sau, după caz, coordonarea acestora pot deține și folosi arme și muniții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 69—73, după cum urmează:

a) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, și subunitățile aparținând acesteia pot deține și folosi arme de foc cu destinație utilitară și muniția corespunzătoare, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu ale organelor de control, în domeniul pazei fondului forestier și ocrotirii animalelor, precum și arme de vânatoare și muniția corespunzătoare, pentru recoltarea planificată a vânatului și combaterea animalelor dăunătoare;

b) Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și asociațiile de vânători sportivi, legal constituite, ce își desfășoară activitatea conform Legii nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, pot deține și folosi, prin personalul anume desemnat, arme de foc cu destinație utilitară și muniția corespunzătoare, pentru paza fondurilor de vânatoare, precum și arme de vânatoare și muniția corespunzătoare, pentru recoltarea planificată a vânatului și combaterea animalelor dăunătoare;

c) unitățile de învățământ superior cu profil cinegetic pot deține și folosi arme de vânatoare și arme cu destinație utilitară, pentru exercitarea activității didactice;

d) autoritatea publică centrală care răspunde de piscicultură și unitățile aflate în subordinea sau coordonarea acesteia pot deține și folosi arme cu destinație utilitară cu muniție fără proiectil, pentru dotarea personalului propriu însărcinat cu îndepărtarea păsărilor dăunătoare;

e) administrațiile aeroporturilor pot deține și folosi arme cu destinație utilitară cu muniție fără proiectil, pentru îndepărtarea păsărilor care pot periclită securitatea aeronavelor;

f) autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului și unitățile aflate în subordinea sau coordonarea acesteia pot deține și folosi arme de foc cu destinație utilitară, precum și muniția corespunzătoare, necesare pentru desfășurarea activităților specifice în domeniul protecției și conservării habitatelor naturale, a diversității biologice și a rețelei naționale de arii protejate;

g) federațiile sportive naționale de specialitate și cluburile sau asociațiile sportive afiliate acestora pot deține și folosi arme de tir sportiv și muniția corespunzătoare, în funcție de necesități, pentru desfășurarea antrenamentelor ori concursurilor aprobate de aceste federații;

h) instituțiile de cultură și artă, asociațiile cultural-artistice și sportive pot deține și folosi arme de panoplie pentru activitățile pe care le desfășoară;

i) centrele de producție cinematografică, circurile, teatrele și alte asemenea instituții de cultură, artă și sport pot deține și folosi arme de recuzită sau utilitare pentru activitățile pe care le desfășoară.

(2) În cazul armelor deținute în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. g), dotarea sportivilor cu arme de tir și muniția corespunzătoare în vederea desfășurării antrenamentelor și concursurilor se poate face numai în incinta poligoanelor, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 70 alin. (1) lit. a)—c), în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare a acestora.

(3) În cazul armelor deținute în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), dotarea persoanelor desemnate să le folosească, în vederea desfășurării activităților specifice, se poate face fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 70 alin. (1) lit. a)—c), iar în cazul armelor de panoplie, și fără îndeplinirea condiției prevăzute la art. 69 alin. (4).

SECȚIUNEA a 3-a

Regimul procurării, deținerii și folosirii armelor și munițiilor de către persoanele juridice de drept privat, care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice

1. Dispoziții generale privind autorizarea pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor

Autorizațiile pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor

Art. 75. — (1) În vederea procurării de arme și muniții sau a construirii și amenajării de poligoane, persoanele juridice prevăzute la art. 67 alin. (2)—(4) trebuie să depună o cerere la autoritățile prevăzute la art. 68, în vederea eliberării autorizației corespunzătoare.

(2) Autoritățile prevăzute la art. 68 eliberează, vizează o dată la 2 ani, preschimbă, retrag sau anulează autorizațiile pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor, precum și autorizațiile pentru construirea și amenajarea poligoanelor.

(3) Procedura de eliberare, vizare, preschimbare, retragere sau anulare a autorizației pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor se stabilește în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Preschimbarea autorizațiilor pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor

Art. 76. — (1) Autorizațiile prevăzute la art. 75 alin. (1) se preschimbă în următoarele situații:

- a) în cazul schimbării denumirii ori sediului persoanei juridice;
- b) când autorizația a fost pierdută, furată, distrusă sau deteriorată;
- c) când au fost folosite în întregime spațiile destinate vizei sau mențiunilor.

(2) Pentru eliberarea unei noi autorizații, persoana juridică este obligată să depună, în acest sens, o cerere la autoritățile prevăzute la art. 68, în termen de 10 zile de la data când a intervenit una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b). Eliberarea unei noi autorizații în locul celei declarate pierdute sau furate se face numai după publicarea pierderii ori furtului în Monitorul Oficial al României.

Retragerea și anularea autorizațiilor pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor

Art. 77. — (1) Autorizațiile prevăzute la art. 75 alin. (1) se retrag în următoarele situații:

- a) titularul încetează activitatea care a determinat autorizarea;
- b) titularul a săvârșit contravenții pentru care legea prevede încetarea dreptului de procurare, deținere și folosire a armelor;
- c) titularul a săvârșit mai mult de două contravenții prevăzute de prezenta lege, altele decât cele prevăzute la lit. b).

(2) Anularea autorizațiilor prevăzute la art. 75 alin. (1) se dispune în următoarele situații:

a) se constată că, la data acordării autorizației, titularul nu îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru procurare, deținere sau folosire a armelor și munițiilor sau, după caz, condițiile privind construirea, amenajarea și funcționarea poligonului;

b) titularului i s-a acordat autorizația pe baza unor documente sau informații false.

Obligațiile persoanelor juridice autorizate să dețină și să folosească arme și muniție

Art. 78. — Persoanele juridice autorizate să procure, să dețină și să folosească arme și muniție au următoarele obligații:

a) să se prezinte în perioada stabilită de Inspectoratul General al Poliției Române la autoritățile prevăzute la art. 68, pentru vizarea autorizației;

b) să anunțe schimbarea sediului sau a punctului de lucru cu cel puțin 10 zile înainte de aceasta, la organul de poliție în a cărui rază de competență este situat noul sediu, pentru efectuarea mențiunilor corespunzătoare în autorizație;

c) să anunțe pierderea, furtul sau distrugerea autorizației, la autoritățile prevăzute la art. 68, în termen de 24 de ore de la constatarea evenimentului;

d) în cazul în care persoana juridică încetează activitatea, trebuie să comunice aceasta autorităților prevăzute la art. 68, în termen de 10 zile de la acea dată;

e) să prezinte, la autoritățile prevăzute la art. 68, documentele care dovedesc procurarea sau înstrăinarea armelor și muniției, în termen de 10 zile de la procurare sau, după caz, înstrăinare, în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare în conținutul autorizației.

Condițiile pentru păstrarea armelor și munițiilor, precum și pentru dotarea personalului angajat

Art. 79. — Prevederile art. 69 alin. (3) și ale art. 70—73 se aplică în mod corespunzător și persoanelor juridice de drept privat, care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice, în ceea ce privește condițiile în care acestea pot păstra și dota personalul angajat cu arme și muniția corespunzătoare, precum și cele în care persoanele înarmate aparținând acestor persoane juridice le pot purta și folosi.

2. Procurarea, deținerea și folosirea armelor și munițiilor de către societățile specializate de pază

Autorizarea procurării armelor și muniției de către societățile specializate de pază

Art. 80. — (1) Societățile specializate de pază, constituite potrivit Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată, pot fi autorizate, la cerere, să procure de la armurierii și intermediarii autorizați în acest sens:

a) numai prin închiriere, arme letale, precum și muniția corespunzătoare, cu excepția situațiilor în care aceste societăți sunt constituite în armurieri autorizați să efectueze operațiuni cu arme din această categorie;

b) sub orice formă prevăzută de lege, arme neletale, precum și muniția corespunzătoare.

(2) În funcție de activitățile legale de pază pe care le desfășoară, societățile prevăzute la alin. (1) pot fi autorizate să procure arme și muniție, după cum urmează:

a) în cazul activităților de protecție a persoanelor: arme de apărare și pază — numai pentru protecția persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (2), iar arme de autoapărare — pentru protecția celorlalte categorii de persoane;

b) în cazul activităților de pază a obiectivelor, bunurilor și valorilor: arme letale cu destinație utilitară — numai pentru paza sediilor băncilor, centrelor de procesare a valorilor monetare ori casierilor colectoare, partidelor parlamentare, șantierelor arheologice, sediilor și punctelor de lucru ale societăților care desfășoară activități ce constituie monopol de stat, sediilor armurierilor și intermediarilor, depozitelor de arme, muniții, materii explozive, substanțe toxice, substanțe stupefiante și medicamente care conțin substanțe stupefiante, metale prețioase și pietre prețioase, obiectivelor la care se asigură paza cu jandarmi în cooperare cu societățile specializate de pază, poligoanelor în care se desfășoară activități cu arme letale, precum și a altor locuri prevăzute de lege în acest sens, iar arme neletale cu destinație utilitară — pentru activitățile de pază a celorlalte obiective, bunuri și valori, desfășurate potrivit legii;

c) în cazul activităților de pază a transporturilor unor valori importante: arme letale cu destinație utilitară — numai pentru paza transporturilor cu arme, muniții, materii explozive, substanțe toxice, substanțe stupefiante și medicamente care conțin substanțe stupefiante, metale prețioase și pietre prețioase, înscrisuri de valoare, sume de bani, titluri de credit, cecuri, precum și cu alte valori prevăzute de lege, iar arme neletale cu destinație utilitară — pentru activitățile de pază a celorlalte categorii de transporturi.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române ține evidența centralizată a tuturor societăților specializate de pază autorizate să procure, să dețină și să folosească arme și muniție.

Acordarea autorizației de procurare, deținere și folosire a armelor letale și a munițiilor

Art. 81. — Autorizația de procurare, deținere și folosire a armelor letale și a muniției pentru societățile specializate de pază se acordă pentru fiecare contract de prestări servicii încheiat de acestea potrivit Legii nr. 333/2003, republicată, valabilitatea autorizației neputând depăși durata contractului.

Interzicerea portului altor arme pe durata îndeplinirii atribuțiilor de serviciu

Art. 82. — Persoanelor angajate în cadrul societăților specializate de pază, care sunt dotate cu arme, le este interzis ca, pe durata îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, să poarte asupra lor alte arme în afară de arma de serviciu.

3. Procurarea, deținerea și folosirea armelor și muniției de către persoanele juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice, pentru paza proprie

Autorizarea procurării, deținerii și folosirii armelor și muniției pentru paza proprie

Art. 83. — Persoanele juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unei instituții publice și care își asigură paza proprie în condițiile Legii nr. 333/2003, republicată, pot fi autorizate, la cerere, să procure, să dețină și să folosească, pentru desfășurarea activităților de pază, numai arme neletale și muniția corespunzătoare.

Condițiile privind păstrarea și dotarea personalului, precum și portul și folosirea armelor destinate pentru paza proprie

Art. 84. — Prevederile art. 69 alin. (3) și ale art. 70—73 se aplică în mod corespunzător și persoanelor juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice, în ceea ce privește condițiile în care acestea pot păstra și dota personalul angajat cu arme destinate pentru paza proprie și cu muniția corespunzătoare, precum și cele în care persoanele înarmate aparținând acestor persoane juridice le pot purta și folosi.

4. Procurarea, deținerea și folosirea armelor și muniției pentru activități cultural-artistice

Procurarea, deținerea și folosirea armelor și muniției pentru activități cultural-artistice

Art. 85. — (1) Persoanele juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea unor instituții publice și care desfășoară activități sportive și artistice în centrele de producție cinematografică și televiziune, precum și în cadrul unor spectacole de circ și teatru pot fi autorizate, la cerere, de către autoritățile prevăzute la art. 68 să procure arme de panoplie și, după caz, utilitare sau de recuzită, în condițiile stabilite pentru persoanele prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. h) și i).

(2) Prevederile art. 69 alin. (3) și alin. (5)—(7), ale art. 70 alin. (1) lit. d) și alin. (2)—(5) și ale art. 71—73 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor juridice prevăzute la alin. (1) în ceea ce privește condițiile în care acestea pot păstra și dota personalul angajat cu arme și muniția corespunzătoare, precum și cele în care persoanele înarmate aparținând acestor persoane juridice le pot purta și folosi.

5. Regimul funcționării poligoanelor de tragere aparținând persoanelor juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea instituțiilor publice

Autorizarea funcționării poligoanelor de tragere

Art. 86. — (1) În funcție de obiectul lor de activitate, persoanele juridice de drept privat care nu sunt subordonate sau aflate în coordonarea instituțiilor publice pot construi și amenaja poligoane de tragere pentru arme letale, care, la cerere, pot fi autorizate de către autoritățile prevăzute la art. 68 să funcționeze, după cum urmează:

a) poligoane de tragere pentru pregătirea personalului propriu — în cazul societăților specializate de pază;

b) poligoane de tragere pentru verificarea armelor și munițiilor — în cazul armurierilor autorizați să producă și să repare arme;

c) poligoane de tragere pentru antrenament și agrement — în cazul persoanelor juridice autorizate să organizeze activități de tragere pentru antrenament și divertisment.

(2) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) poligoanele de tragere îndeplinesc normele tehnice de siguranță și sunt certificate în acest sens de către Inspectoratul General al Poliției Române;

b) personalul desemnat pentru administrarea, întreținerea și supravegherea poligoanelor de tragere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 70 alin. (1) și (5);

c) personalul desemnat pentru supravegherea activităților care se desfășoară în incinta poligoanelor de tragere, precum și pentru desfășurarea activităților de instruire și îndrumare a persoanelor care execută trageri de verificare a armelor, antrenamente de tragere sau, după caz, urmează cursurile de instruire teoretică și practică prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. g) trebuie să îndeplinească condiția prevăzută la art. 73 alin. (3);

d) să existe personal specializat, angajat permanent, desemnat pentru a acorda primul ajutor și asistență medicală de urgență în cazul eventualelor accidente produse în incinta poligonului.

(3) Activitățile care se pot desfășura în poligoanele de tragere se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare al acestora, care se avizează de autoritățile prevăzute la art. 68.

(4) Condițiile de avizare a poligoanelor de tragere se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(5) Normele tehnice de siguranță privind construcția și amenajarea poligoanelor de tragere se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Condițiile procurării armelor și munițiilor destinate folosirii în incinta poligoanelor de tragere

Art. 87. — (1) Persoanele juridice ale căror poligoane au fost autorizate să funcționeze în condițiile stabilite la art. 86 alin. (1) lit. a) și c) pot fi autorizate, la cerere, să procure de la armurierii și intermediarii autorizați în acest sens:

a) numai prin închiriere, arme letale, precum și muniția corespunzătoare și, sub orice formă prevăzută de lege, arme neletale, precum și muniția corespunzătoare, pentru poligoanele prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. a);

b) sub orice formă prevăzută de lege, arme letale și arme neletale, precum și muniția corespunzătoare, exclusiv pentru folosirea în poligon, pentru poligoanele prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c).

(2) În vederea acordării autorizației pentru procurarea, deținerea și folosirea armelor și muniției de către autoritățile prevăzute la art. 68, persoanele juridice prevăzute la art. 86 alin. (1) întocmesc planul de dotare cu arme și muniție, care se depune la aceste autorități împreună cu cererea de autorizare.

(3) Poate fi autorizată numai procurarea acelor arme și muniții care corespund celor pentru care poligonul a fost autorizat să fie folosite în incinta acestuia.

(4) Pentru păstrarea unui număr mai mic de 15 arme letale, spațiul destinat depozitării trebuie prevăzut cu sistem de supraveghere video și mijloace de alarmare instalate în condițiile Legii nr. 333/2003, republicată, conectate la dispecerate de alarmare și intervenție ale unor societăți specializate de pază.

(5) În cazul depozitării unui număr mai mare de 15 arme letale și a muniției aferente în incinta poligoanelor, spațiile destinate păstrării trebuie asigurate în permanență și cu pază înarmată.

Condițiile accesului diferitelor categorii de persoane în incinta poligoanelor de tragere

Art. 88. — (1) În funcție de destinația poligoanelor de tragere, în incinta acestora sunt admise accesul și desfășurarea activităților de tragere cu arma pentru următoarele categorii de persoane:

a) în cazul poligoanelor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. a) și c), personalul angajat la societatea specializată de pază, desemnat să poarte și să folosească arme și muniție, persoanele care au absolvit sau urmează cursul de instruire prevăzut la art. 14 alin. (1) lit. g), precum și orice persoană care a împlinit vârsta de 18 ani pentru activități de tragere de divertisment;

b) în cazul poligoanelor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. b), numai personalul specializat pentru repararea și testarea armelor, din cadrul armurierilor autorizați să repare arme.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), accesul în incinta poligonului de tragere este permis și cu armele aflate în dotarea persoanei sau, după caz, în permisul de armă al cărui titular este, în vederea executării tragerilor cu aceste arme. În cazul titularilor dreptului de deținere a armelor înscrise în permisul de armă, accesul este permis numai dacă aceștia prezintă autorizația prevăzută la art. 27.

(3) În cazul în care poligoanele prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c) sunt destinate exclusiv pentru tragerile cu arme neletale, accesul în incinta acestora este permis oricărei persoane care a împlinit vârsta de 14 ani, cu condiția ca, în cazul minorilor sub 18 ani, aceștia să fie însoțiți de o persoană majoră. Accesul acestor persoane în incinta poligonului este permis și cu armele și muniția deținute de acestea, numai însoțiți de documentele care atestă dreptul de deținere sau port și folosire al armelor.

(4) În cazul apariției unor incidente în incinta poligoanelor de tragere, în urma cărora au rezultat victime sau pagube materiale neplanificate, administratorul poligonului are obligația să acționeze în condițiile prevăzute la art. 33 alin. (1) și (2).

CAPITOLUL IV**Regimul circulației armelor și munițiilor****SECȚIUNEA 1****Dispoziții generale****Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească armele și munițiile pentru a putea fi deținute sau comercializate**

Art. 89. — (1) Armele și munițiile prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 25—29 din anexă, fabricate pe teritoriul României, pot fi deținute sau comercializate numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt marcate de armurierul autorizat să le producă;

b) sunt certificate de către producător că îndeplinesc condițiile de siguranță în utilizare;

c) armele sunt înregistrate în Registrul Național al Armelor.

(2) Armele și munițiile prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 25—29 din anexă, fabricate în afara teritoriului României, introduse pe teritoriul României, pot fi comercializate sau, după caz, deținute de persoane fizice ori juridice din România numai dacă:

a) sunt marcate de producător;

b) sunt certificate de către producător sau de către un organism internațional că îndeplinesc condițiile de siguranță în utilizare.

(3) Sunt exceptate de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2) lit. b) armele și munițiile care tranzitează, în condițiile legii, teritoriul României.

SECȚIUNEA a 2-a

Marcarea armelor și munițiilor**Marcarea armelor și munițiilor**

Art. 90. — (1) Armurierii care produc arme și muniții pe teritoriul României dintre cele prevăzute în categoriile A—C și categoria D pct. 25—29 din anexă au obligația ca, în procesul de fabricație a acestora, să aplice pe arme, muniții și pachete de muniții marcaje destinate identificării și urmăririi acestora. Prin *pachete de muniție*, în sensul prezentului articol, se înțelege cea mai mică unitate de ambalare de muniție completă.

(2) Marcajul pentru arma asamblată trebuie să indice:

- a) denumirea producătorului;
- b) țara sau locul fabricării;
- c) seria și, după caz, anul de fabricație, dacă acesta nu face parte din numărul de serie.

(3) Marcajul prevăzut la alin. (2) se aplică pe cel puțin o componentă esențială a armei de foc, componentă a cărei distrugere ar face imposibilă utilizarea armei de foc.

(4) Marcajul aplicat pe pachete de muniții trebuie să indice:

- a) denumirea producătorului;
- b) numărul de identificare a lotului;
- c) calibrul;
- d) tipul de muniție.

(5) Marcajul aplicat pe muniție trebuie să cuprindă elementele prevăzute la alin. (4) lit. a), c) și d).

Trecerea armelor în circuitul civil

Art. 91. — (1) Armele deținute de instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale pot fi trecute în circuitul civil numai dacă sunt marcate în condițiile prezentei legi.

(2) Marcarea armelor potrivit alin. (1) se efectuează de către armurieri autorizați în condițiile legii să producă arme sau de către instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Evidența armelor și munițiilor fabricate

Art. 92. — (1) Armurierii care produc arme și muniții au obligația de a ține evidența armelor și munițiilor fabricate, în registre constituite cu avizul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București sau al inspectoratelor județene de poliție în a căror rază teritorială de competență își au sediile sociale.

(2) Registrele constituite în conformitate cu alin. (1) se înregistrează la Inspectoratul General al Poliției Române care ține evidența registrelor tuturor armurierilor autorizați să producă arme și muniții.

(3) Evidența care se ține în registrele prevăzute la alin. (1) se constituie după criteriul elementelor prevăzute la art. 90 alin. (2).

(4) Evidența armelor militare, a armelor de apărare și pază, precum și a munițiilor corespunzătoare constituie informații secrete de stat, se ține în registre separate constituite potrivit legii, iar evidența celorlalte arme letale, a armelor neletale, precum și a munițiilor corespunzătoare constituie informații secrete de serviciu.

Păstrarea registrelor de evidență a armelor și munițiilor fabricate

Art. 93. — (1) Registrele prevăzute la art. 92 alin. (1) se păstrează de armurierii autorizați să producă arme și muniții timp de 20 ani, după care se depun, pentru arhivare, la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București sau la inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială de competență își au sediile sociale, respectiv punctele de lucru.

(2) În situația în care armurierii își încetează activitatea de producere a armelor și munițiilor, registrele prevăzute la art. 92 alin. (1) se depun la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București sau la inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială de competență își au sediile sociale, respectiv punctele de lucru, în termen de 15 zile de la încetarea activității.

SECȚIUNEA a 3-a

Inspekția tehnică și dezactivarea armelor și munițiilor**Inspekția tehnică periodică**

Art. 94. — (1) Inspekția tehnică periodică a armelor se efectuează de către armurieri autorizați în condițiile legii, în vederea verificării îndeplinirii de către acestea a condițiilor tehnice de siguranță în utilizare.

(2) În cazul în care se constată, cu ocazia efectuării inspekției tehnice periodice, că armele verificate îndeplinesc condițiile tehnice de siguranță în utilizare, armurierii prevăzuți la alin. (1) eliberează persoanei fizice sau juridice căreia îi aparțin certificatul de efectuare a inspekției tehnice periodice.

(3) Armurierii prevăzuți la alin. (1) nu pot fi autorizați să efectueze inspekția tehnică periodică a armelor care le aparțin.

(4) Cheltuielile ocazionate de efectuarea inspekției tehnice prevăzute la alin. (1) se suportă de către deținătorul legal al armelor verificate.

(5) Pentru armele deținute de persoanele fizice și juridice inspecția tehnică se efectuează la solicitarea deținătorului legal, precum și la solicitarea expresă a structurilor de poliție competente.

(6) Condițiile de autorizare a armurierilor pentru a efectua inspecția tehnică periodică a armelor se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(7) Standardele și tehnicile de inspecție tehnică periodică a armelor se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Dezactivarea armelor și regimul celor care au devenit improprii folosirii

Art. 95. — (1) Dezactivarea armelor de foc se realizează de către armurieri avizați în condițiile legii, care eliberează în acest sens un certificat care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplică pe suprafața armei de foc un marcaj clar vizibil.

(2) Sunt arme de foc dezactivate acele arme cu toate componentele esențiale devenite definitiv nefuncționale și care nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel.

(3) Armele care nu mai pot fi aduse în stare de funcționare din cauza unor defecțiuni iremediabile sunt verificate de armurierii prevăzuți la alin. (1), care eliberează în acest sens un certificat sau aplică pe suprafața armei de foc un marcaj clar vizibil. În cazul în care aceste arme sunt nevandabile, se predau armurierilor autorizați să desfășoare operațiuni de casare a acestora.

(4) Condițiile de avizare a armurierilor pentru a desfășura operațiuni de dezactivare a armelor de foc se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(5) Standardele și tehnicile de dezactivare a armelor de foc se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Metodologia de certificare

Art. 96. — Procedura acordării certificatelor de dezactivare, precum și a certificatelor de efectuare a inspecției tehnice periodice se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Registrul Național al Armelor

Organizarea și funcționarea Registrului Național al Armelor

Art. 97. — (1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române se constituie Registrul Național al Armelor, ca sistem complex de prelucrare a datelor cu privire la evidența armelor, a deținătorilor de arme, precum și a operațiunilor cu arme și muniții, necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor legale privind gestionarea aplicării dispozițiilor prezentei legi.

(2) Termenul de păstrare a datelor cuprinse în evidențele Registrului Național al Armelor este de 20 de ani.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române exercită, prin structura care administrează Registrul Național al Armelor, următoarele atribuții în domeniul gestionării regimului circulației armelor și muniției:

a) gestionează evidența operațiunilor cu arme și muniții, precum și cu privire la persoanele care le-au procurat și către care s-au înstrăinat acestea;

b) gestionează evidența armurierilor și intermediarilor care desfășoară operațiuni cu arme, piese și muniții;

c) gestionează evidența etapelor procedurale parcurse de autoritățile competente în cazurile de declarare a pierderii, furtului sau distrugerii armelor și munițiilor aflate în circulație, operând mențiunile corespunzătoare în evidențe;

d) cooperează cu instituțiile similare din străinătate și cu reprezentanțele diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate, pentru monitorizarea operațiunilor cu arme, piese și muniții.

(4) Organizarea și funcționarea Registrului Național al Armelor, precum și accesul la acesta se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Excepții în cazul armelor militare

Art. 98. — Sunt exceptate de la prevederile art. 94—97 armele militare a căror evidență se ține de către instituțiile care au dreptul să le procure, să le dețină, să le folosească și să le înstrăineze, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului fiecăreia dintre instituțiile respective.

CAPITOLUL V

Regimul operațiunilor cu arme, piese și muniții

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Efectuarea operațiunilor cu arme

Art. 99. — (1) Operațiunile cu arme, piese și munițiile corespunzătoare pe teritoriul României pot fi efectuate numai de către sau prin intermediul armurierilor ori intermediarilor, în condițiile stabilite prin prezenta lege, cu excepția persoanelor fizice care, în baza autorizației de procurare ori a dovezii notificării, după caz, pot procura din afara teritoriului României și introduce în țară, în condițiile legii, arme letale și neletale.

(2) Unitățile din subordonarea sau coordonarea instituțiilor publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale pot efectua operațiuni cu arme, piese și muniții, în condițiile stabilite prin ordin al conducătorului fiecăreia dintre aceste instituții.

(3) Operațiunile cu arme, piese și muniții pot fi efectuate și de către armurierii sau intermediarii constituiți prin acte normative în subordonarea ori coordonarea altor instituții publice.

(4) Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat constituite ca armurieri sau intermediari pot efectua operațiuni cu arme, piese și muniții, în condițiile prezentei legi.

(5) Procedura autorizării persoanelor fizice desemnate să desfășoare operațiuni cu arme, piese și muniții în structura armurierilor sau intermediarilor se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Armurierii

Art. 100. — (1) Sunt armurieri de drept următoarele categorii de persoane juridice:

a) federațiile sportive naționale de specialitate, cluburile și asociațiile sportive afiliate acestora, precum și gestionarii fondurilor de vânatoare;

b) companiile naționale și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite în baza unor acte normative în vederea efectuării de operațiuni cu arme, piese și muniții.

(2) Se pot constitui în armurieri, la cerere, persoanele fizice și juridice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

Categoriile de operațiuni care pot fi desfășurate de către armurieri

Art. 101. — (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 100 alin. (1) sunt autorizate să efectueze operațiuni cu arme, piese și muniții, după cum urmează:

a) instituțiile publice, altele decât cele care au competențe în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, și unitățile aflate în subordonarea sau coordonarea acestora care, prin competențele conferite de lege, desfășoară activități ce necesită deținerea și folosirea armelor și munițiilor, precum și federațiile sportive naționale de specialitate, cluburile sau asociațiile sportive afiliate acestora și gestionarii fondurilor de vânatoare, pentru operațiuni de procurare, înstrăinare în scop necomercial, reparare și depozitare;

b) companiile naționale și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite în baza unor acte normative, pentru efectuarea operațiunilor în vederea cărora au fost constituite.

(2) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 100 alin. (2) pot fi autorizate, la cerere, să desfășoare operațiuni cu arme din categoriile B, C și D din anexă, piesele acestora, precum și cu muniția corespunzătoare.

(3) Importul, exportul, transferul sau tranzitul armelor și munițiilor care se încadrează în categoria produselor militare, potrivit legii, sunt supuse și controlului autorităților cu atribuții în domeniul produselor strategice ori cu dublă utilizare.

SECȚIUNEA a 2-a

Regimul constituirii armurierilor

Constituirea armurierilor

Art. 102. — (1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 100 alin. (2) se pot constitui ca armurieri, în baza autorizației eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române, după includerea în obiectul de activitate a operațiunilor cu arme, piese și muniții.

(2) Autorizația prevăzută la alin. (1) se acordă numai dacă toți asociații și administratorii îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c) și d) și nu figurează cu mențiuni în certificatul de cazier fiscal, iar cei care desfășoară activități ce implică accesul efectiv la arme și muniții letale îndeplinesc și condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) și lit. c)—g).

(3) Persoanele fizice se pot constitui ca armurieri, în baza autorizației eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române, dacă îndeplinesc și condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) și c)—g).

Reînnoirea și retragerea autorizației de constituire a armurierilor

Art. 103. — (1) Societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite ca armurieri sunt obligate să solicite reînnoirea autorizației ori de câte ori se schimbă asociații sau administratorii acestora, precum și cu ocazia schimbării sediului social.

(2) Autorizația prevăzută la art. 102 alin. (1) se retrage de către autoritatea care a acordat-o, în situația în care aceasta constată că asociații și administratorii armurierului legal constituit nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 102 alin. (2). Retragerea autorizației are ca efect pierderea calității de armurier a societății reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autorizația prevăzută la art. 102 alin. (3) se retrage de către autoritatea care a acordat-o în situația în care aceasta constată că persoana fizică nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) și c)—g). Retragerea autorizației are ca efect pierderea calității de armurier a persoanei fizice.

SECȚIUNEA a 3-a

Regimul efectuării operațiunilor cu arme și muniții**Autorizarea desfășurării operațiunilor cu arme și muniții**

Art. 104. — (1) Armurierii constituiți în condițiile prevăzute la art. 102 pot efectua operațiuni cu arme, piese și muniții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legii privind regimul monopolului de stat, numai după obținerea autorizației pentru operațiuni cu arme și muniții, acordată de autoritățile competente pentru fiecare categorie de operațiuni dintre cele prevăzute la alin. (3)—(6).

(2) Autoritățile competente care acordă autorizația prevăzută la alin. (1) sunt Direcția Generală de Poliție a Municipiului București ori inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială își are sediul social armurierul sau, după caz, punctul de lucru unde urmează să se desfășoare operațiunile pentru care se solicită autorizarea.

(3) Autorizația pentru desfășurarea operațiunilor de producere a armelor letale și armelor neletale, precum și a componentelor acestora se acordă armurierilor dacă aceștia îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) dețin spații destinate efectuării operațiunilor de producere a armelor, pieselor și munițiilor, asigurate cu amenajări tehnice de protecție și sisteme electronice de alarmare, avizate de organele de poliție și conectate la dispecerate de alarmare și intervenție specializate;

b) dețin spații corespunzătoare, destinate depozitării armelor și pieselor, avizate de organele de poliție, precum și spații destinate exclusiv depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, autorizate de inspectoratul teritorial de muncă;

c) dețin, după caz, poligoane de tragere pentru verificarea armelor și munițiilor.

(4) Autorizația pentru desfășurarea operațiunilor de comercializare sau, după caz, depozitare a armelor, pieselor și munițiilor se acordă armurierului care îndeplinește următoarele condiții:

a) deține, după caz, spații corespunzătoare destinate efectuării operațiunilor de comercializare a armelor, pieselor și munițiilor, asigurate cu amenajări tehnice de protecție și sisteme electronice de alarmare, avizate de organele de poliție și conectate la dispecerate de alarmare și intervenție specializate;

b) deține, după caz, spații corespunzătoare, destinate depozitării armelor și pieselor, avizate de organele de poliție, precum și spații destinate exclusiv depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, autorizate de inspectoratul teritorial de muncă.

(5) Autorizația pentru desfășurarea operațiunilor de reparare a armelor se acordă numai dacă armurierul îndeplinește următoarele condiții:

a) deține spații corespunzătoare, destinate depozitării armelor și pieselor, avizate de organele de poliție, precum și spații destinate exclusiv depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, autorizate de inspectoratul teritorial de muncă și asigurate în condițiile stabilite la alin. (3) lit. a);

b) deține, după caz, poligoane pentru verificarea armelor, autorizate în condițiile prezentei legi.

(6) Autorizația pentru desfășurarea operațiunilor de transport al armelor, pieselor și munițiilor letale se acordă numai dacă armurierul îndeplinește următoarele condiții:

a) deține în mod legal și utilizează mijloace de transport omologate în condițiile legii de Registrul Auto Român;

b) deține spații corespunzătoare, destinate depozitării armelor și pieselor, avizate de organele de poliție, precum și spații destinate exclusiv depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, autorizate de inspectoratul teritorial de muncă și asigurate în condițiile stabilite la alin. (3) lit. a).

(7) Este interzisă amenajarea depozitelor de muniții în incinta imobilelor de locuințe.

(8) În autorizația prevăzută la alin. (1) se menționează în mod expres categoriile de operațiuni cu arme, piese și muniții care pot fi efectuate de către armurier, iar în funcție de spațiul destinat acestora și de nivelul de securitate, cantitatea de muniție ce poate fi depozitată în acestea, conform avizului inspectoratului teritorial de muncă.

Art. 105. — Armurierii autorizați în condițiile art. 104 pot desfășura următoarele activități:

a) cei autorizați să desfășoare operațiuni de comercializare a armelor, pieselor și munițiilor: cumpărare, vânzare, închiriere, schimb, import, export și transfer de arme și muniții, precum și intermedierea efectuării acestor operațiuni;

b) cei autorizați să desfășoare operațiuni de reparare a armelor: reparare și verificare a armelor, efectuarea inspecțiilor tehnice în baza autorizației eliberate de autoritățile prevăzute la art. 68;

c) cei autorizați să desfășoare operațiuni de producere a armelor, pieselor și munițiilor: producerea, asamblarea, modificarea, prelucrarea, experimentarea, efectuarea inspecțiilor tehnice, casarea și distrugerea de arme și, după caz, muniții;

d) cei autorizați să desfășoare operațiuni de transport: să efectueze transporturi de arme, piese și muniții în țară, în și din străinătate, cu mijloace de transport proprii sau închiriate, omologate în condițiile legii.

Categoriile de operațiuni care pot fi desfășurate de armurierii autorizați

Obligațiile armurierilor care desfășoară operațiuni de comerț cu arme, piese și muniții

Art. 106. — (1) Armurierii care desfășoară operațiuni de comerț cu arme, piese și muniții au următoarele obligații:

a) să introducă în circuitul comercial numai armele și munițiile care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 89 alin. (1) și (2);

b) să comercializeze armele, piesele și munițiile numai către persoanele fizice și juridice autorizate să le procure;

c) să procure arme, piese și muniții numai de la persoane juridice române sau străine, autorizate să desfășoare asemenea operațiuni, precum și de la persoane fizice care le dețin și le înstrăinează în condiții de legalitate;

d) să își constituie registre în care să țină evidența operațiunilor cu arme, piese și muniții, conform modelelor aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne, care au regim special și se înregistrează la autoritățile prevăzute la art. 104 alin. (2) și să le prezinte pentru control organelor competente;

e) să prezinte la control organelor de poliție abilitate documentele de efectuare a operațiunilor cu arme, piese și muniții, precum și documentele în baza cărora au vândut armele;

f) să comunice autorităților prevăzute la art. 104 alin. (2), în termen de 15 zile de la data procurării, lista persoanelor juridice care au procurat sau, după caz, de la care au procurat arme, piese și muniții, precum și datele de identificare ale acestor arme și muniții;

g) să asigure condițiile de securitate deplină a armelor, pieselor și munițiilor aflate în gestiune, să nu expună în vitrină arme autentice, iar cumpărătorii sau vizitatorii să nu aibă posibilitatea de a lua o armă din rastele sau raft;

h) să înscrie în autorizația de procurare, eliberată de organele de poliție și prezentată de cumpărător, datele necesare identificării armei vândute, numărul facturii și poziția din registrul de evidență a armelor depuse spre vânzare;

i) să elibereze deponentului o dovadă de primire a armelor, pieselor și munițiilor, iar după vânzare, o copie de pe factură;

j) să anunțe imediat organul de poliție când constată că la armele primite în consignatie de la persoanele fizice și juridice sunt modificări vizibile sau acestea prezintă alte caracteristici decât cele originale;

k) să solicite avizul poliției pentru persoanele angajate să facă operațiuni cu arme, piese și muniții.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. d) se păstrează de către armurieri timp de 20 de ani și trebuie să cuprindă date necesare pentru identificarea fiecărei arme, respectiv: tipul, marca, modelul, calibrul, conținutul marșajului, precum și datele de identitate ale furnizorului și ale destinatarului fiecărei operațiuni. După împlinirea termenului de 20 de ani sau în termen de 15 zile de la încetarea activității, registrele se depun, pentru arhivare, la autoritățile prevăzute la art. 104 alin. (2).

(3) În vederea desfășurării operațiunilor comerciale de import și export cu arme, piese și muniții, în condițiile prezentei legi, armurierii au obligația să solicite în prealabil avizul Inspectoratului General al Poliției Române.

(4) Avizul pentru import-export se acordă individual, pentru fiecare transport și numai pentru tipul, marca și cantitățile de arme, piese și muniții care fac obiectul fiecărei operațiuni. Termenul de valabilitate a avizului este de 6 luni de la data acordării, cu excepția avizelor acordate pe licențele de import-export eliberate de autoritățile cu atribuții în domeniul exporturilor strategice care vor avea valabilitatea licenței. Neefectuarea în termen a operațiunii pentru care s-a acordat avizul, indiferent de motiv, duce la anularea acestuia.

(5) În termen de 30 de zile de la efectuarea importului sau exportului, armurierul trebuie să depună la autoritatea prevăzută la art. 104 alin. (2) documentele în baza cărora s-a efectuat operațiunea.

(6) Schimbarea destinației armelor sau a muniției procurate de către armurieri, în condițiile prezentei legi, se face cu avizul autorităților prevăzute la art. 68.

(7) Procedura și condițiile acordării avizului prevăzut la alin. (4) se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Obligațiile armurierilor care desfășoară operațiuni de reparare a armelor

Art. 107. — (1) Armurierii care desfășoară operațiuni de reparare a armelor au următoarele obligații:

a) să comunice inspectoratelor județene de poliție sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, la solicitarea acestora, lista armelor primite la reparat ori cărora le-au schimbat una sau mai multe piese și a posesorilor acestor arme;

b) să țină evidența reparațiilor efectuate în registrele constituite potrivit art. 106 alin. (1) lit. d) și să le prezinte organelor de poliție competente pentru control;

c) să nu primească spre reparare decât arme pentru care se face dovada că sunt deținute legal;

d) în cazul în care posesorul armei nu face dovada că o deține legal, să înștiințeze de îndată organul de poliție cel mai apropiat.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. b) se păstrează de către armurieri timp de 20 de ani și trebuie să cuprindă date necesare pentru identificarea fiecărei arme, respectiv: tipul, marca, modelul, calibrul, conținutul marșajului, precum și datele de identitate ale furnizorului și ale destinatarului fiecărei operațiuni. După împlinirea termenului de 20 de ani sau în termen de 15 zile de la încetarea activității, registrele se depun, pentru arhivare, la autoritățile prevăzute la art. 104 alin. (2).

Obligațiile armurierilor care desfășoară operațiuni de producere a armelor, pieselor și munițiilor

Art. 108. — Armurierii care desfășoară operațiuni de producere a armelor, pieselor și munițiilor au următoarele obligații:

- a) să dețină un sistem de control al procesului de producere, asamblare, modificare, prelucrare, experimentare, dezactivare, casare și distrugere a armelor letale și neletale, în care să fie evidențiate atât armele, componentele esențiale ale acestora, cât și rebuturile;
- b) să își constituie registre în care să țină evidența operațiunilor cu arme și muniții, în condițiile prevăzute la art. 92, și să le prezinte, pentru control, organelor competente;
- c) să solicite avizul poliției pentru persoanele angajate să facă operațiuni cu arme, piese și muniții;
- d) să dețină spații destinate efectuării operațiunilor de producere a armelor, pieselor și munițiilor, asigurate cu amenajări tehnice de protecție și sisteme electronice de alarmare, avizate de organele de poliție și conectate la dispecerate de alarmare și intervenție specializate;
- e) să dețină spații corespunzătoare, destinate depozitării armelor și pieselor, avizate de organele de poliție, precum și spații destinate exclusiv depozitării munițiilor, capselor sau pulberilor pentru muniție, autorizate de inspectoratul teritorial de muncă.

Obligațiile armurierilor care desfășoară operațiuni de transport al armelor, pieselor și munițiilor

Art. 109. — (1) Armurierii care desfășoară operațiuni de transport al armelor, pieselor și munițiilor au următoarele obligații:

- a) să asigure paza transporturilor cu arme, piese și muniții pe care le efectuează, precum și condițiile de siguranță ale acestora;
- b) să țină evidența operațiunilor de transport efectuate, a rutelor urmate, a cantităților de arme, piese și muniții transportate, precum și a beneficiarilor operațiunii efectuate în registre constituite potrivit art. 106 alin. (1) lit. d) și să le prezinte, pentru control, organelor competente;
- c) să se asigure de scopurile licite ale beneficiarilor operațiunilor de transport, precum și de proveniența legală a armelor transportate.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. b) se păstrează de către armurieri timp de 20 de ani și trebuie să cuprindă date necesare pentru identificarea fiecărei arme, respectiv: tipul, marca, modelul, calibrul, conținutul marajului, precum și datele de identitate ale furnizorului și ale destinatarului fiecărei operațiuni. După împlinirea termenului de 20 de ani sau în termen de 15 zile de la încetarea activității, registrele se depun, pentru arhivare, la autoritățile prevăzute la art. 104 alin. (2).

(3) Condițiile minime de securitate a transportului de arme, piese și muniții se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Procedura acordării avizelor și autorizațiilor pentru armurieri

Art. 110. — Procedura acordării avizelor și autorizațiilor prevăzute în prezenta secțiune se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Intermediarii

Art. 111. — (1) Sunt intermediari de drept companiile naționale și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituite în baza unor acte normative în vederea efectuării de operațiuni de achiziționare, comercializare sau realizare de transferuri cu arme.

(2) Se pot constitui în intermediari, la cerere, persoanele fizice și juridice care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Prevederile art. 102, 103, art. 104 alin. (4) și art. 106 se aplică în mod corespunzător activității intermediarilor.

CAPITOLUL VI**Regimul procurării, deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor**

de către rezidenții statelor membre pe teritoriul României și de către cetățenii români pe teritoriile statelor membre.

Regimul operațiunilor cu arme și muniții desfășurate între armurierii români și cei ai statelor membre**Procurarea armelor letale de pe teritoriul României**

Art. 112. — (1) Procurarea unei arme letale, precum și a munițiilor corespunzătoare, de pe teritoriul României, de către rezidenții statelor membre care nu au domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România, în scopul scoaterii acesteia din țară, se poate face, în condițiile prezentei legi, numai în baza permisului de transfer al armei sau, după caz, al muniției, eliberat de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București sau de inspectoratele județene de poliție în a căror rază teritorială de competență își desfășoară activitatea de comercializare a armelor armurierul sau intermediarul de la care urmează să fie procurată arma.

(2) Permisul de transfer prevăzut la alin. (1) se eliberează la cerere, dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

- a) a împlinit vârsta de 18 ani;
- b) face dovada faptului că este rezident al unui stat membru;

c) prezintă acordul prealabil eliberat de autoritățile competente ale statului membru al cărui rezident este, cu excepția cazului în care în acel stat procurarea armei nu este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile, situație în care solicitantul va prezenta o comunicare scrisă emisă de autoritățile competente din care să reiasă acest fapt.

(3) Sunt interzise deținerea, portul și folosirea pe teritoriul României a armelor de apărare și pază de către rezidenții statelor membre care nu au domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 55 și art. 126 alin. (2). Procurarea acestor arme este permisă numai prin intermediul armurierilor și intermediarilor autorizați să le transfere în afara teritoriului României.

(4) Armele și muniția corespunzătoare procurate de către rezidentul unui stat membru în timpul unei călătorii în România, în condițiile prevăzute la alin. (1), vor fi transferate în statul al cărui rezident este prin intermediul armurierilor și intermediarilor autorizați.

(5) Inspectoratul General al Poliției Române informează de îndată autoritățile competente ale statelor membre ai căror rezidenți au procurat arme și muniții în condițiile alin. (1) despre fiecare achiziție efectuată.

(6) Procedura eliberării permisului de transfer se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(7) Procurarea, deținerea, portul și folosirea armelor și a munițiilor corespunzătoare, pe teritoriul României, de către rezidenții statelor membre cu domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România, precum și scoaterea armelor și a munițiilor din țară se pot face în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

Introducerea armelor și munițiilor pe teritoriul României

Art. 113. — (1) Rezidenții statelor membre care nu au domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România pot intra pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, numai cu armele și munițiile a căror procurare și deținere este permisă în România, fără plata vreunei taxe sau redevențe.

(2) Pot intra pe teritoriul României cu armele de foc legal deținute numai rezidenții statelor membre care sunt titulari ai unui pașaport european pentru arme de foc în care sunt înscrise aceste arme, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) documentul să fie valabil;

b) să nu existe în acest document mențiunea că introducerea armei este interzisă pe teritoriul României;

c) în cazul armelor de vânătoare, titularul să prezinte la intrarea pe teritoriul României o invitație din partea unei asociații de vânătoare române legal constituite, iar în cazul armelor de tir, titularul să prezinte dovada că urmează să participe la un concurs de tir organizat de federațiile sportive naționale de specialitate care folosesc în cadrul probelor sportive arme de tir din cele prevăzute în anexă;

d) în cazul armelor de vânătoare, de tir sau al armelor de colecție funcționale, cu excepția situațiilor prevăzute la lit. c), să existe în document mențiunea referitoare la existența autorizației de introducere a armelor respective în România.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române întocmește și transmite autorităților competente ale statelor membre lista armelor letale și a munițiilor a căror introducere pe teritoriul României este interzisă sau este condiționată de obținerea prealabilă a autorizației prevăzute la alin. (2) lit. d).

(4) Introducerea de către rezidenții statelor membre a armelor neletale din categoria celor supuse autorizării pe teritoriul României este interzisă, cu excepția cazurilor în care titularul face dovada faptului că urmează să participe la un concurs de tir organizat de o asociație ori un club de tir sportiv afiliat/afiliat la federațiile sportive naționale de specialitate ori, după caz, face dovada faptului că urmează să participe la o manifestare culturală, artistică sau istorică și prezintă invitația unei asociații de colecționari legal constituite ori a unei instituții muzeistice din România.

(5) Rezidenții statelor membre pot introduce în România arme neletale legal deținute, din categoria celor supuse notificării prealabile, numai după obținerea autorizației de introducere a armelor în țară.

(6) Autorizația de introducere a armelor în țară, prevăzută la alin. (5), se acordă dacă solicitantul îndeplinește următoarele condiții:

a) a împlinit vârsta de 18 ani;

b) motivează, în scris, necesitatea introducerii armei pe teritoriul României.

(7) Procedura acordării autorizației prevăzute la alin. (6) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(8) Armele și dispozitivele neletale din categoria E din anexă pot fi introduse în România fără restricții.

(9) În situația în care, pe timpul șederii în România, rezidenții statelor membre pierd, li se fură sau li se distrug armele cu care au intrat în condițiile prevăzute la alin. (2) și (4), aceștia au obligația să anunțe, în condițiile legii, organele de poliție în a căror rază de competență s-a produs evenimentul, acestea eliberându-le cu această ocazie o dovadă în acest sens care va fi prezentată autorităților competente, la solicitarea acestora.

Informarea autorităților statelor membre cu privire la armele și munițiile a căror deținere este interzisă sau condiționată de obținerea unei autorizații

Art. 114. — În vederea înscrierii în pașaportul european pentru arme de foc a mențiunilor prevăzute la art. 113 alin. (2) lit. b) și d) de către autoritățile care eliberează acest document, Inspectoratul General al Poliției Române informează autoritățile competente ale statelor membre cu privire la armele de foc a căror procurare și deținere este interzisă pe teritoriul României sau, după caz, este condiționată de obținerea unei autorizații prealabile.

Autorizația de introducere a armelor de foc pe teritoriul României

Art. 115. — (1) Rezidenții statelor membre care doresc să călătorească în România cu armele de foc pe care le dețin trebuie să obțină, în prealabil, o autorizație de introducere pe teritoriul României a acestor arme, cu excepția cazului în care se află în situația prevăzută la art. 113 alin. (2) lit. c).

(2) În funcție de motivele pentru care se solicită eliberarea autorizației de introducere pe teritoriul României a armelor de foc, aceasta se poate acorda pentru o perioadă de până la un an, cu posibilitatea prelungirii acesteia, valabilă pentru una sau mai multe călătorii, după caz.

Regimul deținerii, portului și folosirii armelor de către rezidenții statelor membre pe teritoriul României

Art. 116. — (1) Rezidenții statelor membre care nu au domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România, titulari ai pașaportului european pentru arme de foc, pot deține sau, după caz, pot purta și folosi armele introduse în România în condițiile prevăzute la art. 113 alin. (2), (4) și (5), numai în scopurile pentru care sunt destinate aceste arme, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot achiziționa muniția aferentă armelor introduse în România de la armurieri numai în baza pașaportului european pentru arme de foc și a autorizației de introducere a armelor de foc pe teritoriul României ori a documentelor prevăzute la art. 113 alin. (2) lit. c), în cantitățile prevăzute la art. 42.

(3) Rezidenții statelor membre pot înstrăina armele de foc introduse pe teritoriul României, în baza permisului de transfer eliberat de autoritățile competente ale statului ai cărui rezidenți sunt, numai prin intermediul unui armurier sau intermediar autorizat.

Regimul pașaportului european pentru arme de foc

Art. 117. — (1) Cetățenii români și rezidenții statelor membre cu domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România care dețin, în condițiile prezentei legi, arme letale și care doresc să călătorească cu acestea în statele membre pot solicita organului de poliție care le-a acordat permisul de armă eliberarea unui pașaport european pentru arme de foc.

(2) Pașaportul european pentru arme de foc conferă titularului dreptul de a circula pe teritoriul statelor membre împreună cu armele și, după caz, muniția aferentă înscrise în acest document, numai în măsura în care deținerea armelor înscrise în acest document este permisă în statul în care urmează să călătorească sau, după caz, dacă este autorizat de autoritățile competente ale aceluia stat să introducă pe teritoriul său armele respective.

(3) În pașaportul european pentru arme de foc, organele de poliție au obligația să înscrie mențiunile corespunzătoare, referitoare la statele membre pe teritoriul cărora este interzisă deținerea armelor înscrise în document, precum și cu privire la statele membre pe teritoriul cărora se pot introduce armele respective, numai după obținerea unei autorizații prealabile acordate în acest sens de autoritățile competente ale acestor state.

Condițiile acordării, prelungirii și retragerii pașaportului european pentru arme de foc

Art. 118. — (1) Pașaportul european pentru arme de foc se acordă dacă solicitantul este titular al unui permis de armă pentru armele care urmează să fie înscrise în acest document.

(2) Pașaportul european pentru arme de foc se acordă cu o valabilitate de 5 ani, perioadă care poate fi prelungită cu încă 5 ani.

(3) Pașaportul european pentru arme de foc se retrage în cazul anulării sau suspendării dreptului de deținere, port și folosire a armelor de foc. Odată cu încetarea situației care a determinat suspendarea dreptului de port și folosire a armelor de foc, pașaportul european pentru arme de foc se restituie titularului.

(4) Modificările legate de deținerea sau de caracteristicile armelor, la fel ca și pierderea, furtul sau înstrăinarea acestora, sunt menționate în pașaportul european pentru arme de foc de către organul de poliție emitent.

(5) Este interzisă înstrăinarea de către titular a pașaportului european pentru arme de foc, cu excepția cazului când acesta este depus la autoritățile competente sau, după caz, este reținut de acestea.

Furtul, pierderea, distrugerea și deteriorarea pașaportului european pentru arme de foc

Art. 119. — (1) Furtul pașaportului european pentru arme de foc se declară, în termen de 48 de ore de la constatare, la organul de poliție în a cărui rază teritorială de competență a fost constatat, iar pierderea, distrugerea sau deteriorarea se declară la organul de poliție care l-a eliberat.

(2) Eliberarea unui nou document în locul celui declarat pierdut sau furat se face numai după ce titularul prezintă dovada publicării pierderii ori furtului în Monitorul Oficial al României.

(3) În străinătate, cetățenii români trebuie să declare furtul pașaportului european pentru arme de foc la autoritățile de poliție competente, iar pierderea sau distrugerea acestui document, la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din statul în care s-a produs evenimentul.

(4) În cazul declarării furtului, pierderii sau distrugerii pașaportului european pentru arme de foc în străinătate, în condițiile prevăzute la alin. (3), titularul trebuie să se prezinte cu armele înscrise în acest document la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din statul unde s-a produs evenimentul, care, după ce verifică la Inspectoratul General al Poliției Române situația legală a acestor arme, eliberează titularului o adeverință în care se înscriu datele de identitate ale acestuia, precum și marca, tipul și seriile armelor.

(5) Adeverința prevăzută la alin. (4) conferă titularului numai dreptul de a introduce pe teritoriul României armele înscrise în aceasta și trebuie depusă la organul de poliție competent, cu ocazia solicitării eliberării unui nou pașaport european pentru arme de foc.

(6) Procedura efectuării verificărilor prevăzute la alin. (4) se stabilește prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al ministrului afacerilor externe.

Permisul de transfer al armelor în statele membre

Art. 120. — (1) Persoanele fizice, armurierii sau intermediarii care doresc să transfere pe teritoriul unui stat membru armele de foc deținute sau achiziționate în România sunt obligate să solicite în prealabil structurilor de poliție competente eliberarea permisului de transfer.

(2) În vederea obținerii documentului prevăzut la alin. (1), persoanele interesate trebuie să comunice organelor de poliție competente următoarele informații:

a) numele și adresa vânzătorului sau persoanei care cedează și ale cumpărătorului ori beneficiarului, respectiv ale proprietarului;

b) adresa destinatarului către care armele vor fi trimise sau transportate;

c) numărul armelor care urmează să fie transportate;

d) caracteristicile care permit identificarea fiecărei arme și indicarea armei de foc care a făcut obiectul unui control cu privire la marcajele de identificare a armelor de foc;

e) mijloacele de transfer;

f) data plecării și data estimativă a sosirii;

g) acordul prealabil eliberat de autoritățile statului de destinație sau o comunicare emisă de autoritățile competente din care să reiasă faptul că acesta nu este necesar.

(3) Permisul de transfer al armelor trebuie să conțină informațiile prevăzute la alin. (2) și este valabil numai pentru armele și perioada de timp înscrise în acesta. Documentul trebuie să însoțească armele pe tot parcursul transferului, până la destinație, și este supus controlului autorităților competente ale statelor membre tranzitate.

(4) Inspectoratul General al Poliției Române trebuie să comunice autorităților competente ale statului de destinație și ale celor de tranzit datele înscrise în permisul de transfer al armelor, până cel târziu la data începerii operațiunii de transfer.

Transferul temporar al armelor în statele membre

Art. 121. — (1) Transferul temporar al armelor de foc de pe teritoriul României într-un stat membru se realizează în condițiile prevăzute la art. 120.

(2) Permisul de transfer temporar al armelor de foc se acordă cu o valabilitate de un an, perioadă care poate fi prelungită cu încă un an.

(3) Persoanele responsabile de efectuarea transferului temporar au obligația ca, în termen de 10 zile de la revenirea armelor în țară, să anunțe despre acest fapt autoritățile competente care au eliberat permisul de transfer.

Autorizația de transfer fără acord prealabil

Art. 122. — (1) Armurierii și intermediarii de pe teritoriul României care sunt autorizați să desfășoare operațiuni de comercializare a armelor și pieselor pot solicita acordarea unei autorizații de transfer fără acord prealabil, în baza căreia pot efectua operațiuni de transfer al armelor de foc către armurieri și intermediari din alte state membre, în care nu se condiționează aceste transferuri de acordarea unei autorizări prealabile, pe toată perioada de valabilitate a documentului, numai cu tipurile de arme și către statele membre înscrise în autorizație.

(2) Autorizația de transfer fără acord prealabil se acordă, la cerere, de către organul de poliție în a cărui rază de competență își desfășoară activitatea armurierul și/sau intermediarul, pentru o perioadă de 3 ani, numai pentru tipurile de arme pentru care s-a solicitat autorizarea.

(3) În autorizația de transfer fără acord prealabil se înscriu de către organul de poliție care o eliberează următoarele:

a) datele de identificare ale armurierului și/sau intermediarului;

b) tipurile de arme care fac obiectul operațiunilor de transfer;

c) statele care permit fără acord prealabil introducerea pe teritoriul lor a tipurilor de arme care urmează să facă obiectul transferului;

d) perioada de valabilitate a autorizației.

(4) Efectuarea oricărei operațiuni de transfer în baza autorizației prevăzute la alin. (1) este condiționată de informarea de către armurier și/sau intermediar a organului de poliție competent, cel târziu până la data începerii operațiunii, cu privire la datele prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a)–f).

(5) Inspectoratul General al Poliției Române trebuie să transmită de îndată autorităților competente ale statului de destinație a transferului datele comunicate de armurieri și/sau intermediari în condițiile alin. (4).

(6) Autorizațiile de transfer fără acord prealabil pot fi anulate sau, după caz, suspendate de către organele de poliție competente, prin decizie motivată, ori de câte ori există date certe că operațiunile de transfer prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor.

Acordul prealabil

Art. 123. — (1) Armurierii și intermediarii autorizați să desfășoare operațiuni cu arme, piese și muniții pe teritoriul României, precum și cetățenii români ori rezidenții statelor membre cu domiciliul, reședința sau, după caz, locul de rezidență în România pot achiziționa arme letale și, după caz, muniții din statele membre, cu condiția obținerii acordului prealabil eliberat de structurile de poliție competente din România.

(2) Acordul prealabil se acordă, la cerere, în următoarele condiții:

a) solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege pentru procurarea și deținerea armelor care fac obiectul transferului;

b) există garanții cu privire la faptul că transportul armelor pe teritoriul României urmează să se desfășoare în condiții de securitate, potrivit legii.

(3) Acordul prealabil se acordă pentru fiecare transfer și cuprinde informațiile prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a)–d).

(4) Obținerea acordului prealabil nu este necesară în cazul armelor care au făcut obiectul unui transfer temporar.

(5) Inspectoratul General al Poliției Române întocmește și transmite autorităților competente ale statelor membre lista armelor și a munițiilor al căror transfer pe teritoriul României poate fi efectuat în baza unei autorizații fără acord prealabil.

Introducerea pe teritoriul României a armelor și pieselor care fac obiectul unui transfer autorizat

Art. 124. — Introducerea pe teritoriul României a armelor și pieselor care fac obiectul unui transfer autorizat în condițiile art. 120 este permisă de către organele poliției de frontieră numai dacă acestea sunt însoțite de permisul de transfer.

Tranzitul armelor, pieselor și munițiilor pe teritoriul României

Art. 125. — (1) Tranzitul armelor, pieselor și munițiilor pe teritoriul României se efectuează în baza avizului de tranzit eliberat de către structurile teritoriale ale Poliției de Frontieră Române.

(2) Pentru obținerea avizului de tranzit, persoanele fizice sau persoanele juridice autorizate trebuie să prezinte documente din care să rezulte că accesul pe teritoriul statului de destinație este permis.

(3) Procedura și documentele necesare acordării avizului prevăzut la alin. (1) se stabilesc în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL VII

Regimul juridic al deținerii, portului și folosirii armelor și munițiilor de către membrii forțelor armate străine staționate pe teritoriul României și de către membrii de familie ai acestora

Procurarea, deținerea, portul și folosirea armelor și munițiilor de către membrii forțelor armate străine staționate pe teritoriul României, precum și de către membrii de familie ai acestora

Art. 126. — (1) Regimul juridic al armelor de foc și munițiilor de serviciu deținute de membrii forțelor armate străine staționate în condițiile legii pe teritoriul României se reglementează prin lege specială.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot fi autorizate să procure, să dețină și, după caz, să poarte și să folosească arme de apărare și pază, în condițiile stabilite de prezenta lege, pentru persoanele prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. a), precum și alte arme și muniții, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot face uz de armă în condițiile prevăzute de legea română.

(4) Membrii de familie ai persoanelor prevăzute la alin. (1), care au reședința sau domiciliul în România, pot fi autorizați să procure, să dețină și să folosească arme și muniții în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru persoanele fizice străine.

Condiții privind autorizarea deținerii și folosirii armelor și munițiilor de către membrii forțelor armate străine staționate pe teritoriul României și de către membrii de familie ai acestora

Art. 127. — (1) Autorizarea persoanelor prevăzute la art. 126 alin. (1), cât și a membrilor de familie, precum și evidența armelor și munițiilor se efectuează de către organele de poliție competente în a căror rază de competență locuiește solicitantul.

(2) La solicitarea organelor de poliție române, persoanele prevăzute la art. 126 alin. (1), cât și membrii de familie ai acestora sunt obligați să prezinte la control armele și munițiile deținute în condițiile prezentei legi, precum și documentele care atestă dreptul de deținere sau, după caz, de port și folosire a acestor arme și muniții.

(3) Procedura autorizării prevăzute la alin. (1) se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL VIII

Contravenții**Răspunderea juridică
pentru încălcarea
dispozițiilor
prezentei legi**

Art. 128. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea penală, civilă, contravențională sau administrativă a persoanei vinovate.

Contravenții

Art. 129. — Sunt considerate contravenții următoarele fapte:

1. nerespectarea obligației prevăzute la art. 6 alin. (2) de a prezenta pentru control armele, piesele și munițiile deținute, la solicitarea organelor de poliție;
2. nerespectarea obligației de anunțare a pierderii, furtului sau dispariției armelor letale în termenul prevăzut la art. 7 alin. (1);
3. încredințarea armelor letale sau neletale supuse autorizării, pentru care s-a obținut dreptul de deținere, respectiv de port și folosire de către posesorii acestora, unor persoane neautorizate în condițiile prezentei legi;
4. neîndeplinirea obligației de a nu înstrăina documentele prevăzute la art. 7 alin. (2) și art. 118 alin. (5);
5. neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (3);
6. nedeclararea informațiilor prevăzute la art. 12 în termenul stabilit;
7. nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 17 alin. (3);
8. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 17 alin. (2) și art. 21;
9. neîndeplinirea obligației de prezentare la poliție în vederea solicitării acordării permisului de armă, în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1);
10. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 22 alin. (3);
11. neîndeplinirea obligației de păstrare a armelor în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (1) și (2);
12. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), (2) și (4);
13. nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 27 alin. (6);
14. păstrarea sau portul armei fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 31 alin. (1), (2) sau, după caz, alin. (3);
15. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 33 alin. (1) și (2);
16. transportul armelor de vânătoare fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 36 alin. (1);
17. portul armelor de vânătoare fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 36 alin. (2);
18. nerespectarea obligației de a nu lăsa arma de vânătoare în gaj sau în alte forme de garanție, prevăzută la art. 38 alin. (2);
19. transportul armelor de tir fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 40 alin. (1);
20. nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 42 alin. (4);
21. nerespectarea obligației prevăzute la art. 47 alin. (3);
22. neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 47 alin. (4) în termenul stabilit;
23. nedeclararea furtului, pierderii, deteriorării sau distrugerii permisului de armă ori a pașaportului european pentru arme de foc, în termenul prevăzut la art. 50 alin. (1), respectiv la art. 119 alin. (1);
24. nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 57 alin. (7);
25. înstrăinarea sau procurarea armelor neletale fără respectarea prevederilor art. 57 alin. (10);
26. neprezentarea la poliție în vederea solicitării eliberării certificatului de deținător, în termenul prevăzut la art. 60 alin. (1);
27. nerespectarea interdicțiilor prevăzute la art. 60 alin. (3);
28. neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 61 cu privire la păstrarea armelor la domiciliu, reședință sau rezidență;
29. neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 63 alin. (1) și alin. (2) lit. c);

30. neîndeplinirea obligației de notificare prealabilă a organelor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform art. 57 alin. (1) lit. b);
31. neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 63 alin. (2) lit. a) și b) cu privire la portul de armă;
32. portul, folosirea și transportul armelor neletale utilitare și de agrement fără respectarea condițiilor prevăzute la art. 65;
33. nerespectarea obligației prevăzute la art. 66 alin. (1);
34. păstrarea armelor fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 69 alin. (3);
35. nerespectarea obligațiilor privind registrele de evidență a armelor, muniției și personalului dotat cu acestea, stabilite la art. 69 alin. (5)—(7);
36. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 70 alin. (5);
37. nerespectarea obligației de a desfășura activitățile prevăzute la art. 72 alin. (1);
38. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 78;
39. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 82;
40. nerespectarea prevederilor art. 93;
41. nerespectarea prevederilor art. 103 alin. (1);
42. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 106 alin. (1) lit. d), f) și g) și alin. (2), art. 107 alin. (2), art. 108 lit. b) și art. 109 alin. (2);
43. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 106 alin. (1) lit. a)—c) și k);
44. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 106 alin. (1) lit. e), h)—j);
45. nerespectarea obligației prevăzute la art. 106 alin. (3);
46. nerespectarea obligației prevăzute la art. 106 alin. (5);
47. nerespectarea obligației prevăzute la art. 106 alin. (6);
48. nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 107 și art. 108 lit. a), c), d) și e);
49. nerespectarea obligației prevăzute la art. 109 alin. (1) lit. b);
50. nerespectarea obligației prevăzute la art. 121 alin. (3);
51. nerespectarea obligației prevăzute la art. 122 alin. (4);
52. pierderea armelor letale sau neletale supuse autorizării;
53. pierderea muniției corespunzătoare armelor letale sau neletale supuse autorizării.

Sanctiuni

- Art. 130. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 129 se sancționează după cum urmează:
- a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 2, 6 și pct. 21—23;
 - b) cu amendă de la 501 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la pct. 4, 9, 24, 26 și 28;
 - c) cu amendă de la 1.001 lei la 2.000 lei, cele prevăzute la pct. 5, 7, 8, 10, 20, 29 și 39;
 - d) cu amendă de la 2.001 lei la 5.000 lei, cele prevăzute la pct. 11—13, 16—19, 25, 27, 30—32, 41 și 50;
 - e) cu amendă de la 5.001 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la pct. 1, 3, 14, 15, 33, 38, 44—47, 52 și 53;
 - f) cu amendă de la 10.001 lei la 15.000 lei, cele prevăzute la pct. 34—37;
 - g) cu amendă de la 15.001 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la pct. 40, 42, 48, 49 și 51;
 - h) cu amendă de la 30.001 lei la 50.000 lei, cele prevăzute la pct. 43.
- (2) Următoarelor contravenții prevăzute la art. 129 li se aplică sancțiuni complementare, după cum urmează:
- a) suspendarea dreptului de deținere, respectiv de port și folosire a armelor pentru o perioadă de 6 luni, celor prevăzute la pct. 10, 13, 17, 18, 24, 29, 31, 32, 39 și 53;
 - b) anularea dreptului de deținere, de port și folosire a armelor, celor prevăzute la pct. 1, 3, 8, 11, 12, 14—16, 19 și 52;
 - c) confiscarea armelor sau, după caz, a munițiilor prevăzute la pct. 3, 8, 20, 25 și 30—33;
 - d) retragerea definitivă a autorizației eliberate în condițiile art. 104 alin. (1), pentru contravențiile prevăzute la pct. 43—49 și 51.

**Constatarea
contravențiilor**

Art. 131. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrătorii anume desemnați din Ministerul Afacerilor Interne.

**Regimul
contravențiilor**

Art. 132. — Contravențiilor prevăzute la art. 129 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu posibilitatea de a achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore jumătate din minimul amenzii.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale**Obligația societăților
reglementate de
Legea nr. 31/1990,
republicată, cu
modificările și
completările
ulterioare, de a se
conforma anumitor
interdicții prevăzute
în prezenta lege**

Art. 133. — Societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care, în termen de 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au luat măsurile necesare pentru a se conforma interdicției prevăzute la art. 104 alin. (6), li se retrage autorizația pentru desfășurarea de operațiuni cu arme și muniții.

**Aplicarea în timp a
anumitor dispoziții
din prezenta lege**

Art. 134. — (1) Prevederile art. 112—124 se aplică de la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Normele metodologice de aplicare a prevederilor art. 112—124 se aprobă prin hotărâre a Guvernului, până la data aderării României la Uniunea Europeană.

(3) De la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile art. 52—56 vor înceta să fie aplicabile cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene.

**Aprobarea normelor
metodologice de
aplicare a prezentei
legi**

Art. 135. — Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Anexa la prezenta
lege**

Art. 136. — (1) Anexa face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Anexa poate fi completată sau modificată prin hotărâre a Guvernului, în baza modificărilor și completărilor aduse legislației Uniunii Europene în domeniu.

Intrarea în vigoare

Art. 137. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni**) de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 11 aprilie 1996, cu excepția prevederilor art. 46—52, care rămân în vigoare pentru fiecare instituție care are încadrate persoane ce ocupă funcții care implică exercițiul autorității publice, înarmate cu arme de apărare și pază, până la stabilirea în legile prevăzute la art. 41 a condițiilor în care acestea pot purta și folosi armele din dotare.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 130/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 23 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

**) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2004 pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 145 alin. (1) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.280 din 30 decembrie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 19/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 3 martie 2005 [Art. 145 alin. (1) din Legea nr. 295/2004 a devenit în forma republicabilă art. 137 alin. (1)].

CLASIFICAREA ARMELOR*)

	Caracteristicile armei/muniției	Destinația armei:							
		8. militare	7. apărare și pază	6. vânătoare	5. tir sportiv	4. colecție	3. autoapărare	2. destinație utilitară	1. agrement
I. Arme și muniții interzise									
Categoria A									
1.	Instrumentele și lansatoarele militare cu efect exploziv sau incendiar, precum și muniția corespunzătoare	X	—	—	—	—	—	—	—
2.	Armele de foc automate, precum și muniția corespunzătoare	X	—	—	—	—	—	—	—
3.	Armele de foc camuflate sub forma unui alt obiect	X	—	—	—	—	—	—	—
4.	Munițiile cu proiectile perforante, explozive sau incendiare, la fel ca și proiectilele pentru aceste muniții	X	—	—	—	—	—	—	—
5.	Munițiile pentru pistolete și revolve cu proiectile expansive, ca și aceste proiectile, mai puțin în ceea ce privește armele de vânătoare sau de tir cu țintă, pentru persoanele care au dreptul de a folosi aceste arme	X	—	—	—	—	—	—	—
6.	Armele care prezintă caracteristicile tehnice ale armelor letale sau, după caz, ale armelor neletale, dar care nu se regăsesc în anexa la prezenta lege	X	—	—	—	—	—	—	—
II. Arme și muniții letale supuse autorizării									
Categoria B									
7.	Armele de foc scurte, semiautomate sau cu repetiție (pistoale sau revolve), cu percuție centrală, precum și muniția corespunzătoare	X	X	—	X	X	—	X	—
8.	Armele de foc lungi semiautomate ale căror încărcătoare și camere conțin mai mult de 3 cartușe, precum și muniția corespunzătoare	X	—	—	X	X	—	—	—
9.	Armele de foc lungi semiautomate ale căror încărcătoare și camere ale cartușului nu pot ține mai mult de 3 cartușe, la care mecanismul încărcătorului este mobil sau pentru care nu există garanția că nu pot fi transformate cu ajutorul unui utilaj obișnuit într-o altă armă ale cărei încărcător și cameră a cartușului pot ține mai mult de 3 cartușe, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	—	—

*) Munițiile, precum și componentele esențiale ale armelor urmează regimul armei căreia îi sunt destinate.

	Caracteristicile armei/muniției	Destinația armei:							
		8. militare	7. apărare și pază	6. vânătoare	5. tir sportiv	4. colecție	3. autoapărare	2. destinație utilitară	1. agrement
10.	Armele de foc lungi cu repetiție și semiautomate cu țeava lisă, care nu depășește 60 cm, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	—	—
11.	Armele de foc lungi semiautomate care au aparența unei arme de foc automate, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	—	X	—	X	—
12.	Armele de foc scurte, cu o singură lovitură, cu percuție centrală, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	—
13.	Armele de foc scurte, cu o singură lovitură, cu percuție pe ramă, cu o lungime totală sub 28 cm, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	—
14.	Armele de foc scurte semiautomate sau cu repetiție, cu percuție pe ramă, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	—
15.	Armele de foc lungi, cu o singură lovitură, cu percuție pe ramă, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	—
16.	Armele de foc lungi cu repetiție, altele decât cele menționate la pct. 10, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	X	—
17.	Armele de foc lungi cu țeava ghintuită, cu o singură lovitură, cu percuție centrală, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	—	—
18.	Armele de foc lungi semiautomate, altele decât cele menționate la pct. 8—11, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	X	—
19.	Armele de foc scurte, cu o singură lovitură, cu percuție pe ramă, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	—
20.	Armele de foc lungi cu țeava lisă, cu o singură lovitură, precum și muniția corespunzătoare	—	—	X	X	X	—	—	—
III. Arme și muniții neletale									
Categoria C — Arme supuse autorizării									
21.	Armele scurte (pistol sau revolver) confecționate special pentru a arunca proiectile din cauciuc, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	X	X	—
22.	Armele scurte sau lungi (cu aer comprimat) care pentru aruncarea proiectilului folosesc forța de expansiune a aerului comprimat sau a gazelor sub presiune aflate într-un recipient și care dezvoltă o viteză a proiectilului mai mare de 220 m/s	—	—	—	X	X	—	—	—

	Caracteristicile armei/muniției	Destinația armei:							
		8. militare	7. apărare și pază	6. vânătoare	5. tir sportiv	4. colecție	3. autoapărare	2. destinație utilitară	1. agrement
23.	Armele scurte sau lungi (cu aer comprimat) care pentru aruncarea proiectilului metalic folosesc forța de expansiune a aerului comprimat sau a gazelor sub presiune aflate într-un recipient și care nu dezvoltă o viteză a proiectilului mai mare de 220 m/s	—	—	—	X	X	—	—	—
24.	Armele scurte (pistol sau revolver) confecționate special pentru a produce zgomot sau pentru a împrăști gaze nocive, iritante sau de neutralizare, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	X	X	—
Categoria D — Arme supuse notificării									
25.	Armele cu tranchilizante	—	—	—	—	X	—	X	—
26.	Pistoalele de semnalizare, precum și muniția corespunzătoare	X	—	—	—	X	—	X	—
27.	Pistoalele de start folosite în competițiile sportive, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	X	—
28.	Armele de panoplie, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	—	X
29.	Armele de recuzită, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	X	—
30.	Arbaletetele, precum și proiectilele corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	—	X
31.	Armele vechi, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	—	—
Categoria E — Alte categorii de arme și dispozitive neletale									
32.	Armele cu destinație industrială, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	X	—
33.	Armele de asomare, precum și muniția corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	X	—
34.	Harpoanele destinate pescuitului, precum și muniția/proiectilele corespunzătoare	—	—	—	—	X	—	X	—
35.	Arcurile destinate tirului sportiv, precum și proiectilele corespunzătoare	—	—	—	X	X	—	X	X
36.	Replicile de arme tip airsoft	—	—	—	—	X	—	X	X
37.	Dispozitivele paintball	—	—	—	—	X	—	X	X

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

